@ΣΗΔΕ ΙΡΙΔΑ
68dfc4bf9f068df76b2b21ec
ΑΠ:53591
Υπογραφή: 03/10/25 15:42
Διανομή: 03/10/25 15:43

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ταχ. Δ/νση: Αθηνών 99
Πληροφορίες: Κουμάντου Παναγιώτα
Τηλέφωνο: 2721360814
Φαξ:
e_mail: p.koumantou@kalamata.gr

Καλαμάτα 3/10/2025

ΠΡΟΣ :ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Θέμα : « Ορισμός Δικηγόρου για την εκδίκαση αγωγής κατά του Δήμου Καλαμάτας λόγω κωλύματος των Νομικών Συμβούλων του Δήμου Καλαμάτας»

Την Τρίτη 7/10/2025 έχει προσδιοριστεί να δικαστεί ενώπιον του Πρωτοδικείου Μεσσηνίας αγωγή κατά του Δήμου Καλαμάτας της δικηγόρου με έμμισθη εντολή του Δήμου Δημοπούλου Αθανασίας με αίτημα να υποχρεωθεί ο Δήμος να την κατατάξει στο ορθό 17ο μισθολογικό κλιμάκιο Π.Ε αναδρομικά από την 31/03/2018 ως δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω και κάτοχο μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών απολύτως συναφούς με το αντικείμενο της απασχόλησής της και να της αναγνωριστεί η μηνιαία διαφορά μισθού και να της καταβληθεί αυτή.

Επειδή τόσο η ίδια η δικηγόρος Δημοπούλου Αθανασία, όσο και ο Χαράλαμπος Δημητρόπουλος που συνυπηρετεί μαζί της στην ίδια υπηρεσία έχουν κώλυμα εκδίκασης της εν λόγω αγωγής

Επειδή είναι απαραίτητο να εκπροσωπηθεί ο Δήμος Καλαμάτας κατά την εκδίκαση της ανωτέρω αγωγής

Καλείται η Δημοτική Επιτροπή να εγκρίνει τον διορισμό έτερου δικηγόρου ο οποίος θα εκπροσωπήσει τον Δήμο Καλαμάτας και θα παρασταθεί στην ανωτέρω δικάσιμο ή σε οποιαδήποτε μετ' αναβολήν δικάσιμο ο οποίος θα λάβει την νομίμως προβλεπόμενη αμοιβή

Η αντιδήμαρχος οικονομικών και θεμάτων νομικής υπηρεσίας

Πιπίνα Π. Κουμάντου

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

(κεντρική έδρα Καλαμάτας)

(ειδική διαδικασία περιουσιακών-εργατικών διαφορών)

ΚΛΗΣΗ

Δημοπούλου Αθανασίας του Δημητρίου και της Ελένης, Δικηγόρου στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας (Α.Μ. Δ.Σ. Καλαμάτας 367) και δικηγόρου με έμμισθη εντολή του ΟΤΑ α' βαθμού με την επωνυμία «Δήμος Καλαμάτας», κατοίκου Καλαμάτας (οδός Αριστομένους 97) με ΑΦΜ 050647530 ΔΟΥ Καλαμάτας

ΚΑΤΑ

του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης α ' βαθμού με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ», που εδρεύει στην Καλαμάτα (οδός Αθηνών 99), με ΑΦΜ 997911992, ΔΟΥ Καλαμάτας και εκπροσωπείται νόμιμα

Κατά του καθ' ου ήσκησα την από 28-12-2023 αγωγή μου ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλαμάτας (αρ. κατ. 208/2023) απευθυνομένη, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε την 23η-5-2024 και μετ' αναβολή την 14η-11-2024.

Ακολούθως, σε εφαρμογή του ν. 5108/2024 «Ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας – Χωροταξική αναδιάρθρωση των δικαστηρίων της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης», η άνω υπόθεση, με την 626/2024 Πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Μεσσηνίας, μεταφέρθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Μεσσηνίας (κεντρική έδρα Καλαμάτας), διαδικασία περιουσιακών διαφορών, στη δικάσιμο της 3ης-12-2024, λαβούσα αρ. κατ. 249/2024.

Η συζήτηση, όμως, της άνω αγωγής μου ματαιώθηκε κατά την ως άνω δικάσιμο της 3ης-12-2024.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

καλώντας τον αντίδικό μου προς συζήτηση της παρούσης κλήσης και άνω αγωγής μου στη νέα δικάσιμο που ήθελε ορισθεί

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή η παρούσα κλήση μου και η από 28-12-2023 αγωγή μου στο σύνολό της.

Να καταδικαστεί το εναγόμενο στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.

Καλαμάτα 21-1-2025

Η ενάγουσα δικηγόρος

ΑΘΑΝΑΣΙΑ Δ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΜ ΔΣΚαλαμάτας 367
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ 97 - ΚΑΛΑΜΑΤΑ
τηλ. 27210 22362, 6936140890
dimopoulou@dskal.gr

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ - ΚΛΗΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΑΡΙΘΜ.34/2025

Στην Καλαμάτα και στο κατάστημα του Πρωτοδικείου Μεσσηνίας (κεντρική έδρα Καλαμάτας), **σήμερα** ..21-1-2025.. **και ώρα** ..13:20.. π.μ., εμφανίσθηκε στον Γραμματέα του ..Γεώργιο Γάλλο.., ο/η δικηγόρος Καλαμάτας ..Θαναηδία Δημοπούλου.. και κατέθεσε το παρόν δικόγραφο.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η καταθέσας

.....

Ο/Η Γραμματέας

Γεώργιος Γάλλος

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ
Αριθμ. **Πινακίου** ..12..
Δικάσιμος ..7..-..10..-2025..
Ημέρα Τρίτη και ώρα 9:00 π.μ.
Καλαμάτα ..21..-..1..-2025
Ο/Η Γραμματέας

.....ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Καλαμάτα 21-1-2025

Ο/Η Γραμματέας

Γεώργιος Γάλλος

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση
και την έκδοσή του κατά τη
σειρά της παραγγελίας.

Καλαμάτα 21-1-2025
Η προϊσταμένη του Τμήματος α./α.

Γεώργιος Γάλλο

Ενσημα στο
Γραμματιο ΔΕΛ
Ε07193-3

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

(ειδική διαδικασία περιουσιακών-εργατικών διαφορών)

ΑΓΩΓΗ

Δημοπούλου Αθανασίας του Δημητρίου και της Ελένης, Δικηγόρου στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας (Α.Μ. Δ.Σ. Καλαμάτας 367) και δικηγόρου με έμμισθη εντολή του ΟΤΑ α' βαθμού με την επωνυμία «Δήμος Καλαμάτας», κατοίκου Καλαμάτας (οδός Αριστομένους 97) με ΑΦΜ 050647530 ΔΟΥ Καλαμάτας

ΚΑΤΑ

του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης α' βαθμού με την επωνυμία «ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ», που εδρεύει στην Καλαμάτα (οδός Αθηνών 99), με ΑΦΜ 997911992, ΔΟΥ Καλαμάτας και εκπροσωπείται νόμιμα

Σύντομο ιστορικό

Είμαι δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Καλαμάτας με αριθμό μητρώου ΔΣΚαλαμάτας 367. Διορίσθηκα δικηγόρος στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας με την υπ' αρ. 92400/8-9-1992 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης (ΦΕΚ 179/Γ'/21-9-1992), ορκίστηκα στο Πρωτοδικείο Καλαμάτας την 16η-10-1992 (αρ. πρακτικού 15/1992) και εγγράφηκα στο Δικηγορικό Σύλλογο Καλαμάτας την 16η-10-1992. Προήχθην σε δικηγόρο παρ' Εφέταις από 5-10-2001 και ακολούθως σε δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω από 5-1-2007 αντίστοιχα με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Καλαμάτας.

Προσελήφθην την 1η-8-2007 από τον αντίδικο ΟΤΑ α' βαθμού με την επωνυμία «Δήμος Καλαμάτας», με την υπ' αρ. πρωτ. 17432/1-8-2007 απόφαση του Δημάρχου Καλαμάτας, για την κάλυψη οργανικής θέσης στο Δήμο Καλαμάτας κλάδου ΠΕ Δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής και πάγια αντιμισθία, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το άρθρο 11 του ν. 1649/1986 και το άρθρο 18 του ν. 1868/1989 διαδικασία. Έκτοτε, ήτοι από την 1-8-2007 μέχρι

και σήμερα παρέχω συνεχώς και αδιαλείπτως τις υπηρεσίες μου ως δικηγόρος με σχέση έμμισθης εντολής του εναγόμενου και των ΝΠΔΔ αυτού, με καθήκοντα τη δικαστική και εξώδικη εκπροσώπησή τους ενώπιον όλων των δικαστηρίων και αρχών, τη γνωμοδότηση επί νομικών θεμάτων, την παροχή νομικών συμβουλών κ.λ.π.

Περαιτέρω, από την 30η-3-2018, είμαι κάτοχος ΠΜΣ καθώς ολοκλήρωσα το μοναδικό εξειδικευμένο διαπανεπιστημιακό διατμηματικό πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στον κλάδο της «ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ» που συνδιοργανώνετο από το ΠΑΠΕΛ, το Δ.Π.Θ., το Α.Π.Θ. και το ΠΑΠΕΙ με την υποστήριξη της ΕΕΤΑΑ Α.Ε. (πρόκειται για την εταιρεία που εκπροσωπεί το ΥΠΕΣ και την ΚΕΔΕ σ' επιστημονικό επίπεδο υλοποίησης σπουδών) με βαθμό πτυχίου ΑΡΙΣΤΑ, όπως προκύπτει από το Αντίγραφο Πτυχίου υπ' αρ. Πτυχ. 177 /ΠΜΣ1383/303-2018 με κατεύθυνση «*Ανάπτυξη και Προγραμματισμός*». Το εν λόγω μεταπτυχιακό δίπλωμα κατέθεσα στον εναγόμενο Δήμο και συμπεριελήφθη στον υπηρεσιακό μου φάκελλο.

Το συγκεκριμένο ΠΜΣ είναι απολύτως συναφές με το αντικείμενο των ΟΤΑ Α΄ Βαθμού και με τα λειτουργικά μου καθήκοντα, καθότι μοναδικός σκοπός του διαπανεπιστημιακού προγράμματος «Τοπική και Περιφερειακή Ανάπτυξη και Αυτοδιοίκηση» αποτελεί η παροχή μεταπτυχιακής εκπαίδευσης υψηλού επιπέδου και η ανάπτυξη εξειδικευμένων δεξιοτήτων από τους συμμετέχοντες φοιτητές, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες και τις προκλήσεις των φορέων της Τοπικής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. Μια διεπιστημονική προσέγγιση των κρίσιμων ζητημάτων οργάνωσης και λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η αποτελεσματικότητα της οποίας διασφαλίζεται από το συνδυασμό θεωρητικής και εμπειρικής γνώσης και τη διδασκαλία εξειδικευμένων μεθοδολογικών εργαλείων, τα οποία και ανταποκρίνονται στο ιδιαίτερο περιβάλλον και τις μεταρρυθμιστικές προκλήσεις της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ α΄ και β΄ ΒΑΘΜΟΥ).

Επιδιωκόμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα:

Η ανάπτυξη εξειδικευμένων δεξιοτήτων από τους συμμετέχοντες φοιτητές, αναφορικά με την αποτελεσματική διαχείριση των κρίσιμων ζητημάτων οργάνωσης και λειτουργίας των φορέων της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η κατάργηση των απαιτήσεων πρακτικής εφαρμογής και ενσωμάτωσης των σύγχρονων μεθοδολογικών εργαλείων στρατηγικού προγραμματισμού, στο ιδιαίτερο περιβάλλον της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η προώθηση της καινοτομίας και της αλλαγής στη λειτουργία των φορέων της Ελληνικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η μεταρρύθμιση και ο εκσυγχρονισμός των υφιστάμενων μοντέλων προγραμματισμού, οικονομικής διαχείρισης και συντονισμού στους ΟΤΑ, μέσα από τη μεταφορά καλών πρακτικών της διεθνούς εμπειρίας και την εξειδίκευση τους βάσει των πραγματικών αναγκών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα.

Η ανάδειξη ενός νέου προτύπου αναπτυξιακού προγραμματισμού σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο στην Ελλάδα, βασιζόμενου στην συμμετοχικότητα, τη διαβούλευση και τη διατομεακή συνεργασία.

Δομή του Προγράμματος Σπουδών:

Για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (ΜΔΕ) απαιτείται η φοίτηση και η επιτυχής ολοκλήρωση των συναφών υποχρεώσεων των φοιτητών κατά τη διάρκεια δυο (2) διδακτικών εξαμήνων, τα οποία ακολουθούνται από την εκπόνηση μεταπτυχιακής διατριβής.

Η παρακολούθηση όλων των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων είναι υποχρεωτική και αποτελεί προϋπόθεση για την αξιολόγηση του φοιτητή, ενώ -όλα τα μαθήματα παραδίδοντο μ' αυτοπρόσωπη αποκλειστικά παρακολούθηση, στην έδρα της ΕΕΤΑΑ Α.Ε., στην Αθήνα, από καθηγητές (μέλη ΔΕΠ) των οικείων Α.Ε.Ι. (ΦΕΚ 1418/Τ.Β΄/08-07-2015 και 2902/Τ.Β'/31-12-2015).

Η νομική φύση της έμμισθης εντολής

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 4194/13 (Κώδικας Δικηγόρων) : «Η φύση της δικηγορίας 1. Ο δικηγόρος είναι δημόσιος λειτουργός. Το λειτούργημα του αποτελεί θεμέλιο του κρότους δικαίου». Η διάταξη αυτή είναι όμοια με την διάταξη του άρθρου 38 του προϊσχύσαντα Κώδικα περί Δικηγόρων (ν.δ. 3026/54), που όριζε ότι «Ο Δικηγόρος είναι άμισθος Δημόσιος λειτουργός δικαιούμενος σεβασμού και τιμής παρά των Δικαστηρίων και πόσης Αρχής». Ακόμη σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.1 γ' του Ν. 4194/13 (Κώδικας Δικηγόρων), αποβάλλει αυτοδίκαια την ιδιότητα του δικηγόρου και διαγράφεται από το μητρώο του συλλόγου του οποίου είναι μέλος εκείνος που διορίζεται ή κατέχει οποιασδήποτε έμμισθη θέση με σύμβαση εργασιακής ή υπαλληλικής σχέσης σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή υπηρεσία δημόσια (πολιτική ή στρατιωτική), δικαστική, δημοτική ή νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επιφυλασσομένης της διάταξης του άρθρου 31 του Κώδικα.

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις προκύπτει σαφώς ότι ο Νομοθέτης προσδίδει στον δικηγόρο την ιδιότητα του δημοσίου Λειτουργού και όχι του υπάλληλου, δηλ. του απασχολούμενου με σχέση εξαρτημένα εργασίας, σε περίπτωση δε που αυτός συνδεθεί με σχέση

εξαρτημένης εργασίας σε οποιονδήποτε εργοδότη, αποβάλλει την δικηγορική ιδιότητα, δηλαδή δεν μπορεί να ασκεί το λειτούργημα του δικηγόρου. Ειδική μορφή άσκησης της δικηγορίας αποτελεί η έμμισθη εντολή, για τις υπηρεσίες δε που παρέχει κατά την εκτέλεση της εντολής αυτής ο δικηγόρος λαμβάνει δεδουλευμένη αμοιβή-αντιμισθία και όχι μισθό, όπως λαμβάνουν οι υπάλληλοι. Επίσης ρητά αναφέρεται στον Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (άρθρο 41 ν. 3584/07) ότι «Η ιδιότητα του υπαλλήλου Ο.Τ.Α. είναι ασυμβίβαστη προς την ιδιότητα του δικηγόρου, εκτός αν ειδικές διατάξεις ορίζουν διαφορετικά». Έτσι η παροχή καθαρά νομικών υπηρεσιών ως δικηγόρος με σχέση έμμισθης εντολής και αμειβόμενος με πάγια αντιμισθία, δεν μεταβάλλει το χαρακτήρα της σχέσης του ως αμειβόμενης εντολής και δεν αποκτά την ιδιότητα του υπαλλήλου (Α.Π. 1606/1988Δνη 31.1408, Εφ. Αθ. 5328/1990Δνη 37.575, Μον.Πρ.Ροδ. 1694/2005 ΝΟΜΟΣ, Εφ. Αθ. 410/2010 Αρχ.Ν. 2010.458, κ.α). Συνεπώς, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, δεν έχω την ιδιότητα υπαλλήλου του εναγομένου σε σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη Νομολογία, τόσο κατά τις διατάξεις του νέου, όσον και του προϊσχύσαντος Κώδικα Δικηγόρων η κατ' εξαίρεση επιτρεπόμενη στο δικηγόρο παροχή νομικών υπηρεσιών με πάγια αμοιβή ρυθμίζεται από τον ως άνω Κώδικα Δικηγόρων και τους περί εντολής κανόνες αυτού, εφόσον δεν αντίκειται στο δημόσιο χαρακτήρα αυτής της σχέσεως. Δεν μπορεί δε η παραπάνω παροχή υπηρεσιών από δικηγόρους να αποτελέσει αντικείμενο σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, καθόσον η σχέση αυτή θεωρείται και είναι σχέση απόλυτης εμπιστοσύνης και συνάπτεται με σύμβαση ιδιόμορφης έμμισθης εντολής, η οποία λογίζεται πάντοτε ως σύμβαση αορίστου χρόνου (ΟλΑΠ 25/2002 ΕλλΔνη 43, 1019-149/2006, ΕφΑΘ 1715/2004 ΕλλΔνη 2006.1105, ΕφΘεσσαλ 1535/2006 Αρμ. 2006, 1352). Ο χαρακτήρας της σύμβασης αυτής ως έμμισθης εντολής δεν μεταβάλλεται στην περίπτωση που ο δικηγόρος συμβάλλεται με Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Οι δε αναφυόμενες διαφορές δεν αποτελούν διοικητικές διαφορές ουσίας, αλλά υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών Δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 94 παρ. 3 Συντάγματος και αρθρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ και οι οποίες εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των διαφορών για τις αμοιβές από εργασία (ΟλΑΠ 11/2002 ΕλλΔνη 2002.689, ΑΠ 50/2000 ΑρχΝ 2000.566, 85/1999 ΔΕΝ 1999.1508, ΕφΘεσ 1535/2006, ΕφΑθ 8804/2004 ΕλλΔνη 2005. 1139, ΕφΑθ 1715/2004, ΝΟΜΟΣ, Παπαχατζή «Η επέκταση της δικαιοδοσίας των διοικητικών Πρωτοδικείων και Εφετείων στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις» στο ΝοΒ 32,1201). Αντίκειται δε στην δια του Κώδικα Δικηγόρων επιδιωκόμενη και με πολλές διατάξεις περιφρουρούμενη αξιοπρέπεια και ιδιάζουσα ανεξαρτησία του δικηγορικού λειτουργήματος η επιβολή στον δικηγόρο και η αποδοχή από αυτόν υποχρεωτικού ωραρίου

απασχόλησης και μάλιστα εκείνου που ισχύει για το υπαλληλικό προσωπικό του εντολέα, έστω και αν παρέχει τις υπηρεσίες του με πάγια ετήσια ή μηνιαία αντιμισθία (ΕφΑΘ 2402/1987).

Περαιτέρω, όπως παγίως γίνεται δεκτό, ο δικηγόρος είναι δημόσιος λειτουργός, ταγμένος στην προάσπιση του δικαίου, ενεργεί δε ελεύθερα και κατά την επιστημονική του πεποίθηση έναντι του εντολέως του (ad hoc ΝΣΚ 389/2012). Απαγορεύεται και είναι ασυμβίβαστη προς το δικηγορικό λειτούργημα η ανάληψη από το δικηγόρο οποιοσδήποτε έμμισθης υπηρεσίας σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η παροχή εκ μέρους καθαρά νομικών υπηρεσιών με πάγια ετήσια ή μηνιαία αμοιβή με τη νομική μορφή της συμβάσεως έμμισθης εντολής, η οποία είναι πάντοτε αορίστου διάρκειας, περιλαμβάνει απαραιτήτως την παροχή νομικών υπηρεσιών και διέπεται από τις διατάξεις περί ανεξαρτήτων υπηρεσιών και εντολής διατάξεις του ΑΧ (άρθρα 648 επ. και 713 επ. ΑΚ) καθώς και από τις ειδικές για το θέμα αυτό διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων, Κατ' ακολουθίαν αυτή δεν προσδίδει στο δικηγόρο την ιδιότητα του υπαλλήλου, ο οποίος (υπάλληλος) τελεί σε σχέση εξαρτημένης εργασίας ως μέλος του προσωπικού του εντολέα -εργοδότη του, η δε αξίωσή του προς καταβολή της καθορισμένης αμοιβής απορρέει από σύμβαση έμμισθης δικηγορικής εντολής και όχι από σχέση εξαρτημένης εργασίας (ΟλΑΠ 1/1994, 70/2003, ΑΠ 476/2007 Γνωμ.ΝΣΚ 594/2001, 322/2008, 242/2011 και 389/2012).

Επίσης βασικό χαρακτηριστικό που διακρίνει τους υπαλλήλους ενός ΝΠΔΔ από τα πρόσωπα, που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε αυτό με σύμβαση έμμισθης εντολής είναι και η, βάσει της ιεραρχικής εξάρτησής τους από τα όργανα του ΝΠΔΔ, πειθαρχική ευθύνη τους, δηλαδή η δυνατότητα επιβολής σε αυτούς πειθαρχικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των κανόνων που καθορίζουν τις υποχρεώσεις τους (βλ. Σπηλιωτόπουλου-Χρυσανθάκη «Βασικοί Θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού Δικαίου» έβδομη έκδοση παρ.14). Αντίθετα, οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες στα ΝΠΔΔ ελέγχονται πειθαρχικά κατά τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Δικηγόρων και όχι κατά τα προβλεπόμενα στον Υ.Κ.

Με βάση τα ανωτέρω, σαφώς προκύπτει ότι οι δικηγόροι, που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Δημόσιο και σε ΝΠΔΔ, δεν θεωρούνται σε καμία περίπτωση υπάλληλοι αυτού (ad hoc ΝΣΚ 389/2012 ΑΕΔ 90/1991 ΔΔΙΚΗ 1992.720, ΑΠ 398/2017 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1700/2007 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ3690/2009, ΣτΕ 909/2011 ΕλλΔνη 2011.1271), δεν υπάγονται στην υπαλληλική ιεραρχία και στις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, ασκούν δε ελευθέρως τα επιστημονικά τους καθήκοντα, όπως επιβάλλει ο νόμος και η συνείδησή τους.

Περαιτέρω, και κατά τον Κώδικα Δικηγόρων, οι έμμισθοι δικηγόροι δεν χάνουν την ιδιότητα του ανεξάρτητα απασχολούμενου υπό καθεστώς άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος (Α.Π. 1343/2005 ΔΕΕ 2005, σελ.1347 και ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ), βαρυνόμενοι με τέλος επιτηδεύματος,

οφείλουν να διατηρούν γραφείο, με έξοδα τα οποία επιβαρύνουν τους ίδιους και γενικώς έχουν όλες τις φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις των αυτοαπασχολουμένων.

Συνεπώς, οι δικηγόροι που προσλαμβάνονται από Ν.Π.Δ.Δ. με σχέση έμμισθης εντολής ανεξάρτητα από τον τρόπο αμοιβής τους δεν είναι υπάλληλοι τούτων με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, η δε σχέση που τους συνδέει είναι η της αμειβόμενης εντολής και συνεπώς δεν αποκτούν την ιδιότητα υπαλλήλου, τελούντων σε σχέση εξαρτημένης εργασίας από τον εργοδότη (πρβλ. ΑΠ 445/1978 Νοδ 27 σελ.203, ΑΠ 1205/1978 ΝοΒ 27 σελ.920, ΑΠ 1217/1983, ΕΕΔ 43 σελ. 514, ΕΑ 2207/1986 ΕΕΔ 45 σελ. 494, Ολομ. ΙτΕ 108/1970 ΝοΒ 18 σελ. 990, ΕφΘεσ 871/1970 Αρμ ΚΔ σελ.794 επ., ΕφΑΘ 2402/1987 Δ/ΝΗ σελ. 553, πρβλ. άποψη μειοψηφίας ΑΠ 860/1996 ΕΕΝ 1998 σελ. 123).

Η παροχή των υπηρεσιών μου στο εναγόμενο, η αντιμισθία μου και το νομοθετικό καθεστώς της αμοιβής μου

Με τις διατάξεις του ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων- νέο σύστημα μισθολογικής κατάταξης καθώς και μισθολογικής εξέλιξης και αποδοχών των υπαλλήλων», καθώς και στις σχετικές εγκυκλίους του Υπουργείου Οικονομικών (Διεύθυνση Εισοδηματικής Πολιτικής) καθορίσθηκε η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του νόμου 4354/2015, μεταξύ των οποίων και οι δικηγόροι των ΟΤΑ α' βαθμού (άρθρο 7 παρ 1 περ. ιη ιθ ν. 4354/2015) [η υπ' αριθμ. 2/17132/0022/28-2-2012 ΚΥΑ, ΦΕΚ 498 Β' καταργείται από 1-1-2016].

Ειδικότερα, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη της περ. ιθ της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ως άνω νόμου, ορίζεται ότι: «Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου:[...] ιη ιθ) οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος». Περαιτέρω, στη γενική διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 9 του ίδιου ως άνω νόμου, που αφορά την προωθημένη μισθολογική κατάταξη λόγω κατοχής μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, προβλέπονται τα εξής: «3. α. Κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης, για τίτλους που έχουν χορηγηθεί μετά τη λήψη του πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προωθούνται κατά δύο (2) Μ.Κ. στην κατηγορία που ανήκουν, ενώ οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος κατά έξι (6) Μ.Κ.. β. Η κατάταξη στα Μ.Κ. της προηγούμενης περίπτωσης πραγματοποιείται μόνο όταν το περιεχόμενο των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών είναι

συναφές με το αντικείμενο απασχόλησης του υπαλλήλου, όπως προκύπτει από την προκήρυξη της θέσεως κατά την πλήρωση ή την περιγραφή της θέσης εργασίας από τον οργανισμό της Υπηρεσίας. Για τη συνδρομή ή όχι της προϋπόθεσης αυτής αποφαίνεται το αρμόδιο, για την αναγνώριση των τίτλων αυτών, όργανο. Επί της απόφασης αυτής δύναται να ασκηθεί ένσταση η οποία εξετάζεται από ειδική επιτροπή του Α.Σ.Ε.Π., η οποία συστήνεται με απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Η νέα κατάταξη και τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής ισχύουν από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης και όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών.». Επίσης, στην παρ. 10 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015 περί των μισθολογικών κλιμακίων και την κατάταξη των υπαλλήλων ορίζεται ότι: «10. Οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος, κατατάσσονται ως εξής α. Οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο Μ.Κ. 3 της Π.Ε. κατηγορίας β. οι δικηγόροι στο Εφετείο στο Μ.Κ. 10 της Π.Ε. κατηγορίας και γ. οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας. Για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11.».

Επιπροσθέτως, με σκοπό την παροχή οδηγιών για την εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου Β' του εν θέματι νόμου, εκδόθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών δύο ερμηνευτικές εγκύκλιοι. Ειδικότερα:

Δυνάμει της αρχικής ερμηνευτικής εγκυκλίου, ήτοι της υπ' αριθμ. 2/1015/ΔΕΠ/5-1-2016, διαλαμβάνεται ότι: «Με τις διατάξεις της παρ. 10 προβλέπεται η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του κοινοποιούμενου νόμου (η αριθμ. 2/17132/0022/28-2-2012 ΚΥΑ, ΦΕΚ 498 Β΄ καταργείται από 1-1-2016). Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται ως εξής : α. οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο Μ.Κ. 3 της Π.Ε. κατηγορίας (1.210 €), β. οι δικηγόροι στο Εφετείο στο Μ.Κ. 10 της Π.Ε. κατηγορίας (1.623 €) και γ. οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας (1.918 €). Επισημαίνεται ότι για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11, δηλαδή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη μισθολογική εξέλιξη. Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται στα προβλεπόμενα κλιμάκια και παραμένουν σε αυτά καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους.».

Σύμφωνα με επόμενη εγκύκλιο, ήτοι την υπ' αριθμ. 2/31029/ΔΕΠ/6-5-2016, προβλέπεται ότι: «Με τις διατάξεις της παρ. 10 προβλέπεται η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων .....Επισημαίνεται ότι για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11, δηλαδή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη μισθολογική εξέλιξη. Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται στα προβλεπόμενα κλιμάκια και παραμένουν σε αυτά καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους. Στους ανωτέρω χορηγούνται και η οικογενειακή παροχή, το επίδομα θέσης ευθύνης, το

επίδομα απομακρυσμένων – παραμεθορίων περιοχών, καθώς και τυχόν προσωπική διαφορά, εφόσον τηρούνται οι οριζόμενες από τα σχετικά άρθρα του νόμου προϋποθέσεις.»

Έτσι, εγώ η ενάγουσα δικηγόρος, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, κατατάχθηκα, από την έναρξη ισχύος του άνω νόμου, ως δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας και στο βασικό μισθολογικό κλιμάκιο του βαθμού αυτού εξ ευρώ 1.918.στο οποίο παραμένω μέχρι και σήμερα. Εντούτοις, από την 30η-3-2018 (χρόνος αποφοίτησης ΠΜΣ) οι μικτές αποδοχές μου συνεχίζουν να παραμένουν σε 1.918 ευρώ, καθώς, μη νόμιμα, δεν μου έχει αναγνωριστεί η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών και το εναγόμενο έχει παραλείψει την κατάταξή μου, προωθημένη κατά δύο (2) μισθολογικά κλιμάκια από την κατηγορία στην οποία ανήκω, ήτοι στο 17ο μισθολογικό κλιμάκιο (άρθρο 9 Ν 4354/2015 παρ. 3 και 10), στο οποίο δικαιούμαι να καταταγώ ως δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών.

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ-ΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Α] Η μη λήψη υπόψη από το εναγόμενο της από μέρους μου κατοχής μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών για τη μισθολογική μου κατάταξη αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 7 και 9 του Ν. 4354/2015, δηλαδή η κατάταξή μου στο δέκατο πέμπτο (15ο) Μ.Κ., αντί του δεκάτου εβδόμου (17ου) Μ.Κ., αντίκειται στην ορθή γραμματική και τελολογική ερμηνεία των οικείων νομοθετικών διατάξεων. Ειδικότερα:

α. Στο άρθρο 7 του Ν. 4354/2015 ορίζονται τα εξής: ««Άρθρο 7 Πεδίο εφαρμογής. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου: α) των φορέων της περίπτωσης στ` της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α` 143), *...ιη ιθ) οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος.».*

β. Στο άρθρο 9 του ίδιου νόμου ορίζονται τα εξής: « Άρθρο 9 Μισθολογικά κλιμάκια και κατάταξη των υπαλλήλων. 1.Τα μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) των υπαλλήλων των κατηγοριών: - Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (Π.Ε.) με πτυχίο ή δίπλωμα Πανεπιστημίου ημεδαπής ή ισότιμο Σχολών αλλοδαπής,[...] 3. α. Κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης, για τίτλους που έχουν χορηγηθεί μετά τη λήψη του πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προωθούνται κατά δύο (2) Μ.Κ. στην κατηγορία που ανήκουν, ενώ οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος κατά έξι (6) Μ.Κ.. β. Η κατάταξη στα Μ.Κ. της προηγούμενης περίπτωσης πραγματοποιείται μόνο όταν το περιεχόμενο των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών είναι συναφές με το αντικείμενο απασχόλησης του υπαλλήλου, όπως προκύπτει από την προκήρυξη

της θέσεως κατά την πλήρωση ή την περιγραφή της θέσης εργασίας από τον οργανισμό της Υπηρεσίας. Για τη συνδρομή ή όχι της προϋπόθεσης αυτής αποφαίνεται το αρμόδιο, για την αναγνώριση των τίτλων αυτών, όργανο. Επί της απόφασης αυτής δύναται να ασκηθεί ένσταση η οποία εξετάζεται από ειδική επιτροπή του Α.Σ.Ε.Π., η οποία συστήνεται με απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Η νέα κατάταξη και τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής ισχύουν από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης και όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών. γ. Οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης εξελίσσονται στα Μ.Κ. της κατηγορίας που ανήκουν με εισαγωγικό το Μ.Κ. 6. Στην περίπτωση αυτών που αποφοίτησαν με άριστα αναγνωρίζεται ένα (1) επιπλέον έτος για τη μισθολογική τους εξέλιξη. δ. Σε περίπτωση κατοχής πλέον του ενός των τίτλων των περιπτώσεων α` και γ`, οι υπάλληλοι εξελίσσονται στα Μ.Κ. που προβλέπονται για τον ανώτερο τίτλο σπουδών.[...] 10. Οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος, κατατάσσονται ως εξής: α. Οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο Μ.Κ. 3 της Π.Ε. κατηγορίας, β. οι δικηγόροι στο Εφετείο στο Μ.Κ. 10 της Π.Ε. κατηγορίας και γ. οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας. Για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11.».

γ. Όπως ήδη αναφέρθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ. 2/1015/ΔΕΠ/5-1-2016 ερμηνευτικής εγκυκλίου του Υπ. Οικονομικών ορίζεται ότι: «Με τις διατάξεις της παρ. 10 προβλέπεται η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του κοινοποιούμενου νόμου (η αριθμ. 2/17132/0022/28-2-2012 κυα, ΦΕΚ 498 Β΄ καταργείται από 1-1-2016). Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται ως εξής : α. οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο Μ.Κ. 3 της Π.Ε. κατηγορίας (1.210 €), β. οι δικηγόροι στο Εφετείο στο Μ.Κ. 10 της Π.Ε. κατηγορίας (1.623 €) και γ. οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας (1.918 €). Επισημαίνεται ότι για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11, δηλαδή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη μισθολογική εξέλιξη. Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται στα προβλεπόμενα κλιμάκια και παραμένουν σε αυτά καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους.».

Ομοίως, δυνάμει μεταγενέστερης ερμηνευτικής εγκυκλίου, ήτοι την υπ' αριθμ. 2/31029/ΔΕΠ/6-5-2016 η οποία ανακάλεσε την προηγούμενη, ορίζεται ότι: «Με τις διατάξεις της παρ. 10 προβλέπεται η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων .....Επισημαίνεται ότι για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11, δηλαδή δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη μισθολογική εξέλιξη. Οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται στα προβλεπόμενα κλιμάκια και παραμένουν σε αυτά καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους. Στους ανωτέρω χορηγούνται και η οικογενειακή παροχή, το επίδομα θέσης ευθύνης, το επίδομα

απομακρυσμένων – παραμεθορίων περιοχών, καθώς και τυχόν προσωπική διαφορά, εφόσον τηρούνται οι οριζόμενες από τα σχετικά άρθρα του νόμου προϋποθέσεις.»

δ. Στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4354/2015 (Κεφ. Β' Διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών Άρθρα 7-35) αναφέρονται τα εξής: «...Το νέο σύστημα αμοιβών υπόκειται απολύτως στις αρχές: α) της δημοσιονομικής προσαρμογής, η τήρηση της οποίας έχει καταστεί ζωτικής σημασίας για την οικονομική και πολιτική επιβίωση της χώρας, β) της ισότητας και της αξιοκρατίας, που κατοχυρώνονται με τη μισθολογική εξέλιξη, με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του υπαλλήλου, καθώς και με την προσωπική του απόδοση, δηλ. την προσωπική του αξία και ικανότητα, που αποτιμάται για κάθε πρόσωπο σε ίσους όρους, σε συνάρτηση με το επίπεδο θέσης ευθύνης που κατέχει, τις συγκεκριμένες συνθήκες εργασίας, την άσκηση των αρμοδιοτήτων και την επίτευξη της εύρυθμης λειτουργίας της υπηρεσίας στην οποία ανήκει και γ) της διασφάλισης της μέγιστης δυνατής απόδοσης των υπαλλήλων για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.....Με τις διατάξεις του άρθρου 8 προβλέπεται πλέον η αποσύνδεση του βαθμού από το μισθολογικό κλιμάκιο του υπαλλήλου. Οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατηγορία και έχουν το ίδιο μισθολογικό κλιμάκιο δικαιούνται το βασικό μισθό που αντιστοιχεί σε αυτό, ανεξάρτητα από τον κλάδο στον οποίο ανήκει η θέση τους...Με τις διατάξεις του άρθρου 9 το νέο σύστημα αμοιβών προβλέπει τη μισθολογική κατάταξη των υπαλλήλων σε συγκεκριμένα μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) ανάλογα με την κατηγορία εκπαίδευσής τους (ΥΕ, ΔΕ, ΤΕ, ΠΕ). Ειδικότερα, προβλέπονται 13 Μ.Κ. για τους υπαλλήλους της ΥΕ και ΔΕ κατηγορίας και 19 για αυτούς των ΤΕ και ΠΕ. Η ένταξη των υπαλλήλων στα οικεία ΜΚ καθορίζεται, ανάλογα με τα τυπικά τους προσόντα, το χρόνο υπηρεσίας, ενώ στην περίπτωση των προϊσταμένων Γενικής Διεύθυνσης συναρτάται και με την κατοχή θέσης ευθύνης. Ειδικότερα λοιπόν η κατάταξη πραγματοποιείται ανάλογα: με την εκπαιδευτική κατηγορία, τα έτη υπηρεσίας, τα αυξημένα τυπικά προσόντα, την κατοχή θέσης ευθύνης. Προβλέπεται ιδιαιτέρως προωθημένη, σε σχέση με τη σημερινή, μισθολογική κατάταξη για υπαλλήλους με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών (4 χρόνια από 2 που ισχύει σήμερα), διδακτορικό (12 χρόνια από 6 που ισχύει σήμερα) ή αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (10 χρόνια συν ένα για τους με άριστα αποφοιτήσαντες από 6 συν 1 που ισχύει σήμερα), καθώς επίσης και για τους προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων, των Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης και των Συντονιστών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, για τους οποίους προβλέπεται η κατάταξη στο καταληκτικό Μ.Κ. της ΠΕ κατηγορίας, με προσαύξηση του αντίστοιχου βασικού μισθού κατά 20%. Επισημαίνεται ότι οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών αναγνωρίζονται μόνο στην περίπτωση που είναι συναφείς με τα καθήκοντα που ασκεί ο υπάλληλος. Επιπλέον στο ίδιο άρθρο προβλέπεται η μισθολογική κατάταξη ειδικών κατηγοριών υπαλλήλων, όπως οι

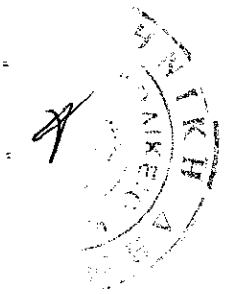

υπάλληλοι που ανήκουν στην κατηγορία ΤΕ ή ΠΕ χωρίς πτυχίο ή δίπλωμα Ανώτατου Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΑΤΕΙ) ή Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΑΕΙ) αντίστοιχα. Κρίνεται αναγκαίο υπάλληλοι που δεν κατέχουν τα αντίστοιχα τυπικά προσόντα να μην κατατάσσονται σε εκπαιδευτική κατηγορία για την οποία απαιτείται ανώτερο τυπικό προσόν, αλλά στην κατηγορία που αντιστοιχεί στα τυπικά τους προσόντα με μία μικρή προώθηση κατά ένα μισθολογικό κλιμάκιο. Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται η ένταξη πλέον στις διατάξεις του νέου νόμου (χωρίς να απαιτείται η έκδοση υπουργικής απόφασης) της μισθολογικής κατάταξης των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, καθώς και των μετακλητών υπαλλήλων που υπηρετούν στα πολιτικά γραφεία μελών της Κυβέρνησης, υφυπουργών, γενικών και ειδικών γραμματέων, καθώς και των μετακλητών υπαλλήλων, ειδικών συνεργατών και επιστημονικών συνεργατών που υπηρετούν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, καθώς και στα γραφεία των αιρετών των Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού. Επιπλέον, προβλέπεται η ένταξη στα μισθολογικά κλιμάκια του νέου νόμου και των δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής, χωρίς πλέον να απαιτείται η έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης...».

ε. Στην από 14-12-2015 Έκθεση επί του Νομοσχεδίου της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων επισημαίνονται, ως προς την εφαρμογή του άρθρου 7 παρ. 1 περ. ιθ' σε συνδυασμό με το άρθρο 9 παρ. 10, τα εξής: « Με την προς ψήφιση διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 περ. ιθ ορίζεται, ότι στις προτεινόμενες μισθολογικές ρυθμίσεις υπάγονται «και οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος». Περαιτέρω, κατά τη διάταξη της παρ. 10 του άρθρου 9 προβλέπεται ότι οι ανωτέρω κατατάσσονται στα προτεινόμενα μισθολογικά κλιμάκια της Π.Ε. κατηγορίας, αναλόγως προς το δικαστήριο στο οποίο είναι διορισμένοι, και ότι γι' αυτούς «δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11», δηλαδή ο χρόνος και τρόπος μισθολογικής εξέλιξης που καθορίζονται με το προτεινόμενο νομοσχέδιο. Σχετικώς με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 11 στους δικηγόρους που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής, ισχύουν αναλογικώς οι ανωτέρω επισημάνσεις ως προς τη μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες. Επομένως, πρέπει, κατά τα ανωτέρω, να προβλεφθεί, τουλάχιστον για όσους δικηγόρους είναι διορισμένοι στον Άρειο Πάγο –δεδομένου ότι η κατάταξη σε επόμενα μισθολογικά κλιμάκια με τον ενδεχόμενο διορισμό τους σε ανώτερο δικαστήριο για τους διορισμένους σήμερα στο Πρωτοδικείο και στο Εφετείο συνιστά μορφή μισθολογικής εξέλιξης – , ότι έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 1β και, συνεπώς, μετά την κατάταξή τους στο 15 Μ.Κ. της Π.Ε. κατηγορίας, δύνανται να εξελίσσονται αναλόγως προς τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο, μέχρι και το 19ο Μ.Κ. της Π.Ε. κατηγορίας.»

Ενόψει όλων των ανωτέρω παρατιθέμενων διατάξεων και συμφώνως με την αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου και την Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων, σκοπός του νομοθέτη αποτέλεσε η διόρθωση των στρεβλώσεων του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου. Το νέο σύστημα αμοιβών, υπόκειται στις αρχές της ισότητας και της αξιοκρατίας, που κατοχυρώνονται με τη μισθολογική εξέλιξη, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του υπαλλήλου, την προσωπική του απόδοση, που αποτιμάται για κάθε πρόσωπο με ίσους όρους καθώς και την διασφάλιση της μέγιστης δυνατής απόδοσής του ήτοι την αποτελεσματική δράση της Δημόσιας Διοίκησης. Περαιτέρω, κατ' εναργή τρόπο, προκύπτει η βούληση του Νομοθέτη να εντάξει και τους έμμισθους δικηγόρους, οι οποίοι απασχολούνται εκ του νόμου υποχρεωτικώς με σχέση πάγιας έμμισθης εντολής αορίστου χρόνου, στα μισθολογικά κλιμάκια, που ισχύουν για τους μονίμους και επί συμβάσει υπαλλήλους του Δημοσίου Τομέα. Ειδικότερα, οι ως άνω δικηγόροι κατατάσσονται στα μισθολογικά κλιμάκια της Π.Ε. κατηγορίας, αναλόγως προς το δικαστήριο στο οποίο είναι διορισμένοι ενώ γι' αυτούς κρίνονται μη εφαρμοστέες οι διατάξεις του άρθρου 11.

Ακολούθως, κατά την Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής ορίσθηκε ότι, μολονότι οι έμμισθοι δικηγόροι εξαιρούνται από τις προβλέψεις του άρθρου 11, δεν αποκλείονται από τις λοιπές προβλέψεις του νόμου οι οποίες κρίνονται αναλογικώς εφαρμοστέες προς επίτευξη του νομοθετικού σκοπού της αρχής της ισότητας. Άλλωστε, κατά τα οριζόμενα στην προαναφερόμενη έκθεση, επιχειρήθηκε διορθωτική ερμηνεία της διάταξης της παρ. 10 του άρθρου 9 ως προς τους ήδη διορισθέντες παρ' Αρείω Πάγω δικηγόρους, προβλέποντας ότι, παρά την ρητή εξαίρεσή τους από την διάταξη του άρθρου 11, δύνανται να εξελίσσονται μέχρι και το 19ο Μ.Κ., κατ' αναλογική εφαρμογή της παρ. 1β του άρθρου 11, καθώς θα αντέβαινε στην αρχή της ισότητας η παραμονή τους στο 15ο Μ.Κ. τη στιγμή που για τους υπόλοιπους υπαλλήλους της κατηγορίας Π.Ε. προβλέπεται μισθολογική εξέλιξη μέχρι και το 19ο μ.κ.. Με άλλα λόγια, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής των Ελλήνων, κατά την επεξεργασία του εν λόγω νομοσχεδίου, διαπίστωσε την παραβίαση της αρχής της ισότητας και της αξιοκρατίας στη διάταξη της παρ. 10 του άρθρου 9 και διατύπωσε την άποψη, ότι και οι έμμισθοι δικηγόροι θα πρέπει να τυγχάνουν της μισθολογικής εξελίξεως της διατάξεως της παρ. 1β του άρθρου, ήτοι εξέλιξη κάθε φορά κατά ένα μισθολογικό κλιμάκιο με υπηρεσία δύο ετών και με καταληκτικό κλιμάκιο το 19ο.

Περαιτέρω, κατά την παρ. 3 του άρθρου 9, βούληση του Νομοθέτη είναι η κατάταξη του εμπίπτοντος στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νόμου προσωπικού σε μισθολογικά κλιμάκια με βάση και τα "αυξημένα τυπικά προσόντα". Κατ' αυτόν τον τρόπο οι κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών προωθούνται κατά δύο (2) Μ.Κ. στην κατηγορία που ανήκουν και οι κάτοχοι

διδακτορικού τίτλου σπουδών κατά έξι (6) Μ.Κ. Κατά την γραμματική ερμηνεία της διάταξης και οι έμμισθοι δικηγόροι ως εμπίπτοντες στο πεδίο εφαρμογής του νόμου και ειδικώς στις διατάξεις του άρθρου 9 προωθούνται κατά τα προαναφερόμενα Μ.Κ. αναλόγως των τίτλων που κατέχουν. Ενδεχόμενη βούληση του νομοθέτη για εξαίρεσή τους από την εν λόγω διάταξη έπρεπε να προβλέπεται ρητώς, όπως ακριβώς συνέβη στην παρ. 10 του άρθρου 9 του νόμου, όπου ρητά ορίσθηκε ότι οι έμμισθοι εξαιρούνται από την εφαρμογή του άρθρου 11. Ακολούθως, κατά την τελολογική ερμηνεία της διάταξης, ήτοι κατ' εφαρμογή των νομοθετικών σκοπών της αρχής της ισότητας και της αξιοκρατίας, καθίσταται αναγκαία η ευθεία εφαρμογή για αυτούς των λοιπών διατάξεων του άρθρου 9, μεταξύ των οποίων και της προωθήσεως σε Μ.Κ. για τους κατόχους μεταπτυχιακών ή διδακτορικών τίτλων σπουδών.

Συμφώνως με τα ως άνω λεχθέντα, καθίσταται μη νόμιμη η αρχική ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπ. Οικονομικών διότι, μολονότι αναφέρει ότι για τους έμμισθους δικηγόρους δεν τυγχάνουν εφαρμογής μόνον οι διατάξεις περί της μισθολογικής εξέλιξης ήτοι του άρθρου 11, ωστόσο με την πρόβλεψή ότι καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους παραμένουν στα προβλεπόμενα κλιμάκια δεν λαμβάνει υπόψη τον νομοθετικό σκοπό της εξασφάλισης των αρχών της ισότητας και της αξιοκρατίας, ο οποίος ήδη εκφράζεται και ρητώς με την αιτιολογική έκθεση και ειδικώς με την Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής για τους έμμισθους δικηγόρους. Περαιτέρω ο όλως αυθαιρέτως προστιθέμενος όρος «καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους» καθίσταται ασαφής. Ακολούθως, αντικείμενη στις εφαρμοστέες διατάξεις ερμηνεία δίνεται και με την επόμενη ανακλητική ερμηνευτική εγκύκλιο του Υπουργείου όπου προστίθεται ότι: « [...] Στους ανωτέρω χορηγούνται και η οικογενειακή παροχή, το επίδομα θέσης ευθύνης, το επίδομα απομακρυσμένων – παραμεθορίων περιοχών, καθώς και τυχόν προσωπική διαφορά, εφόσον τηρούνται οι οριζόμενες από τα σχετικά άρθρα του νόμου προϋποθέσεις.» Με άλλα λόγια κρίθηκε, πλέον των οριζομένων με την προηγούμενη εγκύκλιο ότι ο έμμισθος δικηγόρος θα λαμβάνει και τα λοιπά επιδόματα, όπως οι υπάλληλοι, πλην της αναγνώρισης του μεταπτυχιακού, παρόλο που στον νόμο δεν υπάρχει τέτοια εξαίρεση. Άλλωστε, δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι μια ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών, μπορεί να υποκαταστήσει το γράμμα του νόμου, ούτε καν να εισάγει κανονιστική ρύθμιση, καθότι δεν υπογράφεται καν από τους αρμοδίους υπουργούς, ούτε δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ.

Ως εκ τούτου, καθίσταται βέβαιο, ότι με την ένταξη και των εμμίσθων δικηγόρων στις ρυθμίσεις του άρθρου 9 του Νόμου, είναι προφανές, ότι τυγχάνουν και γι' αυτούς εφαρμογής οι διατάξεις περί προωθήσεως σε αντίστοιχα Μ.Κ. των κατόχων μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων. Οποιαδήποτε διαφορετική προσέγγιση κι ερμηνεία των ως άνω διατάξεων, δεν βρίσκει έρεισμα στο νόμο, εισάγει προφανή δυσμενή διάκριση για τους δικηγόρους του

Δημόσιου Τομέα και σε κάθε περίπτωση δεν δύναται να εφαρμοστεί, διότι κείται εκτός των νομοθετικών προβλέψεων. Όπως έχει άλλωστε κριθεί και στην οικεία νομολογία « Από την παραπάνω αλληλουχία των ρυθμίσεων κατά την γραμματική ερμηνεία σαφώς προκύπτει, ότι πρόθεση του νομοθέτη ήταν οι δικηγόροι διακριτά να αποκλεισθούν μόνο από τη μισθολογική προαγωγή του άρθ 11 με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι αυτή των τίτλων σπουδών τους. Για το λόγο αυτό και εντάσσει αυτούς σχετικά με εισαγωγικό κλιμάκιο ανώτερο, από αυτό που εισάγονται οι άλλοι υπάλληλοι. Εξάλλου κατά την κρίση του Δικαστηρίου μια τέτοια δυσμενής απόκλιση και αποκλεισμός των τίτλων σπουδών από την μισθολογική εξέλιξη, όσο αφορά ειδικά τους δικηγόρους αντίκειται στην αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας, που δεν δικαιολογείται λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών και φύσης της εργασίας, που παρέχουν οι δικηγόροι σε σχέση με τους υπόλοιπους υπαλλήλους....». (ΕιρΑθ 1175/2018, κ.α.)

Στην προκείμενη περίπτωση, ενόψει του γεγονότος ότι μόνο για τις διατάξεις του άρθρου 11 υπάρχει ρητή νομοθετική εξαίρεση για τους δικηγόρους με βάση την ως άνω διάταξη του άρθρου 9 παρ. 10 και όχι για τις υπόλοιπες ρυθμίσεις του νόμου αυτού (βλ. οικογενειακό επίδομα, διατήρηση προσωπικής διαφοράς, επίδομα θέσης ευθύνης κ.λ.π.), θα έπρεπε να μου χορηγείται και το επίδομα μεταπτυχιακού (όπως ακριβώς προβλεπόταν στο Ν. 3205/2003 και χορηγούνταν), ήτοι η κατάταξή μου στο 17ο μισθολογικό κλιμάκιο (βάσει του νέου εφαρμοστέου εν προκειμένω νόμου 4354/2015). Συνεπώς, ως κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, απολύτως συναφούς με το αντικείμενό μου, δικαιούμαι την κατάταξή μου κατά δύο (2) Μ.Κ. από την κατηγορία στην οποία βρίσκομαι.

Ως εκ τούτου, πρέπει το εναγόμενο, σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία του νόμου, να με κατατάξει στο 17ο μισθολογικό κλιμάκιο, από του χρόνου αποφοίτησης μου, ως κάτοχο μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, συναφούς προς τη λειτουργική μου θέση και τον ΟΕΥ του Δήμου Καλαμάτας και μοναδικού εξειδικευμένου διπλώματος σπουδών στο συγκεκριμένο κλάδο των ΟΤΑ, αδιαμφισβήτητα αποτελεσματικού και αποδοτικού ως προς αυτούς (ΟΤΑ α' βαθμού). Επομένως, ο μισθός μου πρέπει να διαμορφωθεί στο ποσό των 2.036,00 ευρώ, που είναι ο βασικός μισθός του 17ου Μ.Κ. και μάλιστα αναδρομικά και να μου καταβληθεί η απορρέουσα οικονομική διαφορά μέχρι σήμερα.

Β] Η μη εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015 στους έμμισθους δικηγόρους είναι μη νόμιμη, διότι αντίκειται στη γενική διάταξη του άρθρου 44 του Κώδικα Δικηγόρων (Ν. 4194/2013). Ειδικότερα:

Συμφώνως με τη διάταξη του άρθρου 44 του Κώδικα περί Δικηγόρων ορίζεται ότι: « Αποδοχές έμμισθου δικηγόρου: 1. Ο δικηγόρος για τις παρεχόμενες με έμμισθη εντολή υπηρεσίες του αμείβεται με πάγιες μηνιαίες αποδοχές που καθορίζονται με ελεύθερη συμφωνία με

τον εντολέα του και οι οποίες δεν μπορούν να είναι κατώτερες των εκάστοτε ισχυουσών κατώτατων νόμιμων αποδοχών υπαλλήλου του ιδιωτικού τομέα ανάλογων επιστημονικών προσόντων. 2. Οι αποδοχές των δικηγόρων που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Δημόσιο, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) πρώτου και δεύτερου βαθμού και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. ».

Από το συνδυασμό της ως άνω διατάξεως του Κώδικα Δικηγόρων και των προαναφερομένων διατάξεων του ενιαίου μισθολογίου, προκύπτει ότι οι προσλαμβανόμενοι με σχέση έμμισθης εντολής από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) πρώτου και δεύτερου βαθμού, αντί πάγιας περιοδικής αμοιβής δικηγόροι, δικαιούνται μηνιαίας αντιμισθίας, η οποία είναι ίση με τα καθοριζόμενα κατώτατα όρια αμοιβής, τα οποία προσδιορίζονται κατ' αντιστοιχία προς τα μισθολογικά κλιμάκια των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία προσαυξάνεται και με τα επιδόματα, που καταβάλλονται στους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους (βλ. ενδεικτικά ΟλΑΠ 11/2002, ΑΠ 946/2010, 249/2013, 754/2010, 574/2009 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Με άλλες λέξεις, η παρ. 1 του άρθρου 44 του Κώδικα Δικηγόρων εισάγει γενική αρχή, κατά την οποία ο δικηγόρος δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται δυσμενέστερα από υπαλλήλους αναλόγων προσόντων. Διαχρονικώς και ιστορικώς, οι δικηγόροι του δημόσιου τομέα, εντασσόμενοι βαθμολογικώς και μισθολογικώς στο μισθολόγιο των υπαλλήλων, λάμβαναν ανά βαθμίδα (παρ' Αρείω Πάγω κ.λ.π.) τα ανώτερα μισθολογικά κλιμάκια, προφανώς, ως δείγμα αναγνώρισης και διαφύλαξης του κύρους και της ανεξαρτησίας του λειτουργήματός τους. Με τη ρύθμιση της παρ. 10 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015 όχι μόνο δεν χορηγείται το ανώτατο μισθολογικό κλιμάκιο, αλλά οι έμμισθοι δικηγόροι εξαιρούνται και από μια σειρά από άλλες ευνοϊκές ρυθμίσεις (που ισχύουν για τους υπαλλήλους), όπως η ρητή εξαίρεσή τους από τη διάταξη του άρθρου 11 του Ν. 4354/2015, που αφορά τη μισθολογική τους εξέλιξη.

Προς επίρρωση δε όλων των ανωτέρω ισχυρισμών, αναφέρεται το σκεπτικό της υπ' αριθμ. 840/2018 απόφασης του Αρείου Πάγου, κατά την οποία: « [...] Ορθώς το Δικαστήριο εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 8 στοιχ. Α1 του ν. 3205/2003 και δυνάμει αυτού έκρινε νόμιμη την αγωγή της ενάγουσας δικηγόρου ως προς το ότι δικαιούται το επίδομα μεταπτυχιακών σπουδών ως κάτοχος διδακτορικού διπλώματος, αφού έκρινε ότι υπήρχε, για την χορήγηση του επιδόματος, η συνάφεια του διδακτορικού τίτλου της προς το αντικείμενο της απασχόλησής της. [...]». Με την ως άνω απόφαση καθίσταται σαφές ότι το επίδομα μεταπτυχιακού διπλώματος ήτοι της προβλεπόμενης με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς (Ν. 4354/2015) μισθολογικής

κατάταξης σε ανώτερα μ.κ λόγω της κατοχής του ανωτέρω διπλώματος αναγνωρίζεται και νομολογικά για τους έμμισθους προσλαμβανόμενους στο δημόσιο ή ΟΤΑ ή ΝΠΔΔ δικηγόρους.

Στην προκείμενη περίπτωση και σύμφωνα με τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι ως έμμισθη δικηγόρος στο εναγόμενο ΝΠΔΔ-ΟΤΑ και υπαγόμενη στις ρυθμίσεις της παρ. 9 του Ν. 4354/2015 πρέπει να εφαρμοστούν και για εμένα οι διατάξεις της παρ. 3 του ίδιου άρθρου, προκειμένου να υπάρχει αντιστοιχία με τα μισθολογικά κλιμάκια και την εξέλιξη των υπαλλήλων που απασχολούνται στο εναγόμενο, όπως κρίθηκε και στην οικεία νομολογία του Αρείου Πάγου. Οποιαδήποτε διαφορετική προσέγγιση και ερμηνεία δεν βρίσκει έρεισμα στο νόμο και είναι εκ του λόγου αυτού μη νόμιμη.

Ως εκ τούτου, η μέχρι σήμερα κατάταξή μου στο 15ο μισθολογικό κλιμάκιο κρίνεται μη νόμιμη ως αντικείμενη στις γενικές διατάξεις του άρθρου 44 του Κώδικα Δικηγόρων περί μη δυσμενέστερης αντιμετώπισης των έμμισθων δικηγόρων σε σχέση με τους υπαλλήλους.

Γ] Η ρύθμιση της διάταξης της παρ. 10 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015, στο μέτρο, που ήθελε ερμηνευθεί, ότι εξαιρεί τους έμμισθους δικηγόρους από τη διάταξη της παρ. 3 του ίδιου άρθρου, είναι μη νόμιμη, διότι αντίκειται στις συνταγματικώς κατοχυρωμένες αρχές της ισότητας και της αξιοκρατίας. Ειδικότερα:

Στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 4 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. [...] 4. Μόνο Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες, εκτός από τις εξαιρέσεις που εισάγονται με ειδικούς νόμους».

Στην παρ. 1 του άρθρου 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη».

Κατά την παρ. 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 5, γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής, όπως νόμος ορίζει».

Περαιτέρω, με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος καθιερώνεται ως συνταγματικός κανόνας η αναλογική ισότητα, η οποία τόσο ως ισότητα των Ελλήνων ενώπιον του νόμου (με άλλα λόγια κατά την εφαρμογή του νόμου) όσο και ως ισότητα του νόμου έναντι των πολιτών (δηλαδή ισότητα εντός του νόμου) επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση των προσώπων, που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες και την ανόμοια μεταχείριση όσων τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες. Η ανωτέρω αρχή δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της

πολιτείας και ειδικότερα τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της λειτουργίας, που αναθέτουν σε αυτόν οι οικείες συνταγματικές διατάξεις, όσο και τη Διοίκηση, όταν προβαίνει σε ρυθμίσεις ή λαμβάνει μέτρα, που έχουν κανονιστικό χαρακτήρα. Ειδικότερα, ο κοινός νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση δύναται να ρυθμίσει κατά ενιαίο ή διαφορετικό τρόπο τις ποικίλες προσωπικές ή πραγματικές καταστάσεις ή σχέσεις, λαμβανομένων υπ' όψη των υφισταμένων κοινωνικών, οικονομικών, επαγγελματικών ή άλλων συνθηκών, που συνδέονται με τις υπό ρύθμιση καταστάσεις ή σχέσεις, οφείλει όμως επί τη βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων να προβαίνει στη σχετική ρύθμιση μέσα στα όρια της αρχής της ισότητας, που αποκλείουν τόσο την έκδηλη άνιση μεταχείριση είτε υπό την μορφή χαριστικού μέτρου ή προνομίου, μη συνδεομένου προς αξιολογικά κριτήρια, είτε υπό την μορφή επιβολής αδικαιολόγητης επιβαρύνσεως, όσο και την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση καταστάσεων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες ή, αντιθέτως, τη διαφορετική μεταχείριση των αυτών ή παρομοίων καταστάσεων (ΣτΕ 3582/1996 κ.ά.). Με άλλα λόγια ο κοινός νομοθέτης υποχρεώνεται εκ του Συντάγματος, όταν πρόκειται να ρυθμίσει ουσιωδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις και κατηγορίες προσώπων, να μη μεταχειρίζεται κατά τρόπο ανόμοιο τις περιπτώσεις αυτές εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν αυτό επιβάλλουν λόγοι κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των Δικαστηρίων. Επομένως, αν γίνει από το νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από τη ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος, που επιβάλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει τη δυσμενή αυτή μεταχείριση, είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Η παραβίαση του νομικού αυτού κανόνα ελέγχεται από τα δικαστήρια μέσα στον κύκλο της δικαιοδοσίας τους, ώστε να διασφαλίζεται η πραγμάτωση του Κράτους Δικαίου και η επί ίσοις όροις ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του καθενός. Στην περίπτωση που τα δικαστήρια διαπιστώσουν απόκλιση από την προαναφερόμενη αρχή επεκτείνουν την ευνοϊκή ρύθμιση και στους αδικαιολογήτως εξαιρούντες. Η ανωτέρω επεκτατική εφαρμογή της αρχής της ισότητας δεν κρίνεται αντισυνταγματική ως αντικείμενη στην αρχή της διάκρισης των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται συμφώνως με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 87, της παρ. 4 του άρθρου 93 και της παρ. 2 του άρθρου 120 του Συντάγματος, να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα Δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την

αντισυνταγματικότητα της διατάξεως, που εισάγει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία (ΑΠ 249/2013, 946/2010, ΕφΠατρ. 142/2016). Τέλος, η επεκτατική εφαρμογή της αρχής της ισότητας από τα δικαστήρια δεν αντίκειται στις ρητές συνταγματικές διατάξεις περί απαγόρευσης επιβάρυνσης του προϋπολογισμού χωρίς νόμο κατά την παρ. 1 του άρθρου 80 του Συντάγματος διότι ως ειδικός νόμος μπορεί να θεωρηθεί αυτός του οποίου η ρύθμιση επεκτείνεται (ΟλΑΠ 28/1992).

Περαιτέρω, σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσεως, ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής των δημοσίων δαπανών που συνεπάγονται σοβαρή οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού και, ιδίως, όσων λαμβάνουν μισθό ή σύνταξη από το δημόσιο ταμείο λόγω της άμεσης εφαρμογής και αποτελεσματικότητας των επιβαλλομένων σε βάρος τους μέτρων για τον περιορισμό του δημοσίου ελλείμματος. Η δυνατότητα, όμως, αυτή δεν μπορεί να είναι απεριόριστη αλλά έχει ως όριο τις αρχές της αναλογικότητας, της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών και του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οι οποίες επιτάσσουν το βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής να κατανέμεται μεταξύ όλων των κατηγοριών απασχολουμένων τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, όπως, επίσης, και των ασκούντων ελευθέριο επάγγελμα, δεδομένου, μάλιστα, ότι η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών είναι προς όφελος όλων. Και τούτο διότι, ενόψει και της καθιερουμένης στην παρ. 4 του άρθρου 25 του Συντάγματος αξιώσεως του κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, ώστε η σωρευτική επιβάρυνση αυτών να είναι ιδιαιτέρως μεγάλη και να είναι πλέον εμφανής η υπέρβαση των ορίων της αναλογικότητας και της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών, αντί της προωθήσεως διαρθρωτικών μέτρων ή της εισπράξεως των φορολογικών εσόδων από τη μη εφαρμογή των οποίων ευνοούνται, κυρίως, άλλες κατηγορίες πολιτών (ΟλΣτΕ 2192/2014, ΟλΣτΕ 668/2012).

Επιπροσθέτως, η έννοια της αξιοκρατίας αναφέρεται στο άρθρο 103 παρ. 7 Σ. και αφορά την πρόσληψη των υπαλλήλων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, κατ' αναλογίαν όμως και αυτή των εμμίσθων δικηγόρων του δημόσιου τομέα. Ωστόσο, οι αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας εφαρμόζονται επίσης στην υπηρεσιακή εξέλιξη και την εν γένει υπηρεσιακή πορεία των δημοσίων υπαλλήλων (βλ. Κοϊμτζόγλου, Η αξιοκρατία ως οργανωτική αρχή της Δημόσιας Διοίκησης, στο συλλογικό έργο: Γ. Σωτηρέλης/Απ. Παπακωνσταντίνου (επιμ.) Η

δυναμική της δημοκρατίας στη δεκαετία του '90, εκδ. Α.Ν. Σάκκουλα, 1999 και Ν. Καλτσόγια – Τουρναβίτη, Κριτήρια επιλογής των ανωτέρων στελεχών της Ελληνικής Δημοσίας Διοικήσεως και οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής τους, ΕΔΕ, τ.2, 1996).

Η αρχή της ισότητας, της αμεροληψίας και της αξιοκρατίας μεταφράζονται κατ' αρχήν στο δικαίωμα καθενός να αντιμετωπίζεται αποκλειστικώς κατά το λόγο της προσωπικής του αξίας και ικανότητας με ίσους όρους. Κατ' ακολουθία, συνεπάγεται, ότι ο νομοθέτης, όταν θεσπίζει προσόντα και προϋποθέσεις για την κατάληψη δημοσίων θέσεων, δεν επιτρέπεται να προβαίνει σε διακρίσεις βάσει κριτηρίων ασχέτων προς την ικανότητα του υποψηφίου. Ο διορισμός και κατ' αναλογία η υπηρεσιακή εξέλιξη του υπαλλήλου πρέπει να γίνεται αποκλειστικώς βάσει των προσόντων του και της προσωπικής του αξίας κατ' εφαρμογήν ουσιαστικών και κατάλληλων κριτηρίων στοχευόντων μόνον στην προσωπική αξία και την καταλληλότητα του υποψηφίου για τις συγκεκριμένες εκάστοτε προκηρυσσόμενες θέσεις.

Η επιλογή προσώπων για την κατάληψη θέσεων ευθύνης, όπως είναι οι πλείστες των θέσεων στη Δημόσια Διοίκηση, με αποκλειστικό γνώμονα τις ικανότητες και τα προσόντα τους θα έπρεπε να αποτελεί αυτονόητη πρακτική σε κάθε Πολιτεία, που διαθέτει υψηλό επίπεδο πολιτικού και νομικού πολιτισμού. Η σταδιοδρομία του δημοσίου υπαλλήλου με βάση την προσωπική του αξία και η ισότιμη αντιμετώπισή του κατά την υπηρεσιακή του εξέλιξη αποτελούν στοιχειώδεις κανόνες για τη λειτουργία κάθε συστήματος διοικητικής οργανώσεως, που σέβεται τη συνταγματική νομιμότητα και επιδιώκει τη μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητάς του. Η απαρέγκλιτη τήρηση της αρχής της αξιοκρατίας στις προσλήψεις και τις κάθε είδους υπηρεσιακές μεταβολές στην κατάσταση του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών είναι conditio sine qua non για την πολυπόθητη αναβάθμιση και αναγκαίο εκσυγχρονισμό της πολύπαθης Ελληνικής Δημόσιας Διοικήσεως.

Κατά την ορθότερη άποψη, οι εν λόγω αρχές θεμελιώνονται ερμηνευτικώς στο συνδυασμό των διατάξεων των παρ. 1 και 4 του άρθρου 4 και της παρ.1 του άρθρου 5 του Συντάγματος, καθώς και την αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου της παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος. Συγκεκριμένα, η αρχή της αξιοκρατίας αποτελεί πρωτίστως εξειδίκευση των αρχών της αναλογικής ισότητας και της ελεύθερης αναπτύξεως της προσωπικότητας, ενώ η αρχή της διαφάνειας απορρέει ιδίως από την αρχή του κράτους δικαίου και συνιστά αναγκαίο παρακολούθημα της αρχής της αξιοκρατίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, η επίμαχη ρύθμιση της παρ. 9 του άρθρου 10 του Ν. 4354/2015, στο μέτρο, που ήθελε ερμηνευθεί, ότι καθιερώνει εξαίρεση από την προωθημένη μισθολογική κατάταξη των εμμίσθων δικηγόρων, δεν είναι συμβατή με την προπαρατεθείσα συνταγματική αρχή της (αναλογικής) ισότητας, διότι εξομοιώνει αυθαιρέτως και χωρίς ουδεμία

αιτιολογία ή λόγο γενικότερου δημοσίου συμφέροντος τους εμμίσθους δικηγόρους, που δεν έχουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο σπουδών με εκείνους που έχουν ανεξαρτήτως, μάλιστα, εάν ο τίτλος αυτός σπουδών αποτέλεσε προσόν επιλογής τους. Η κατοχή, εξάλλου, ενός τέτοιου τίτλου σπουδών εξασφαλίζει στη Διοίκηση την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου προς εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, σκοπό τον οποίο υπηρετεί ο εν λόγω νόμος, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική του έκθεση. Με άλλες λέξεις, μία τέτοια ερμηνεία θα ήταν ανίσχυρη, ως αντισυνταγματική, αντιβαίνουσα στην αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας, καθόσον αντιμετωπίζει με όμοιο τρόπο ανόμοιες καταστάσεις (έμμισθους δικηγόρους κατέχοντες και μη κατέχοντες τίτλο μεταπτυχιακών ή διδακτορικών σπουδών), εισάγει αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων και μεταχειρίζεται κατά τρόπο ενιαίο πρόσωπα, που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες (τυπικά προσόντα) (ΟλΣτΕ 1252, 1253/2003, ΟλΣτΕ 1286/2012, 2396/2004 κ.ά).

Περαιτέρω, η προαναφερόμενη ρύθμιση, χορηγήθηκε ανεξαιρέτως σε όλους τους υπαλλήλους και γενικά τους μισθοδοτούμενους του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ, έχει δηλαδή γενικό χαρακτήρα, χωρίς να εξαιρεί τους έμμισθους δικηγόρους οι οποίοι εξομοιώνονται έστω και κατ' αναλογίαν με τους υπαλλήλους. Ακόμα και αν ήθελε ερμηνευτεί ότι οι δικηγόροι εξαιρούνται από την ανωτέρω ρύθμιση, μια τέτοια ερμηνεία, πέραν της μη συμφωνίας της με το γράμμα του νόμου, θα αντέβαινε στην αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας για τον λόγο ότι αντιμετωπίζει με ανόμοιο τρόπο όμοιες καταστάσεις (υπαλλήλους μισθοδοτούμενους του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ κατέχοντες τίτλο μεταπτυχιακών ή διδακτορικών σπουδών, με έμμισθους δικηγόρους μισθοδοτούμενους επίσης του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των ΝΠΔΔ κατέχοντες τίτλο μεταπτυχιακών ή διδακτορικών σπουδών), εισάγει αυθαίρετη διάκριση ομοίων καταστάσεων και μεταχειρίζεται κατά τρόπο διαφορετικό πρόσωπα, που τελούν υπό όμοιες συνθήκες (τυπικά προσόντα-βλ. και ΑΠ 249/2013).

Προς επίρρωση όλων των ανωτέρω, επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι ενδεικτικό της βουλήσεως του νομοθέτη να τυγχάνει εφαρμογής η γενική διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015 και στους έμμισθους δικηγόρους αποτελεί το γεγονός ότι ούτε η αιτιολογική έκθεση, ούτε η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων αιτιολόγησε ή επεσήμανε κάτι σχετικό, όπως έκανε η Επιστημονική Επιτροπή με τη διάταξη της παρ. 10 του άρθρου 9 και την προβλεπόμενη εκεί ρητή εξαίρεση από τη διάταξη του άρθρου 11, όπως ανωτέρω αναλύεται. Προφανώς, διότι θεωρήθηκε δεδομένη η γενική εφαρμογή της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 9 και για τους έμμισθους δικηγόρους και εκ του λόγου αυτού ουδέν σχετικό αναφέρεται.

Επομένως, η μη κατάταξή μου από το εναγόμενο ΝΠΔΔ-ΟΤΑ στο ορθό 17ο Μ.Κ., ως Δικηγόρου Παρ' Αρείω Πάγω και κατόχου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, συνιστά προφανή

παράβαση του Συντάγματος και δη παράβαση των αρχών της αναλογικής ισότητας και της αξιοκρατίας.

Δ] Η προαναφερθείσα υπ' αριθμ. 2/31029/ΔΕΠ/6-5-2016 ερμηνευτική εγκύκλιος καθώς και η προηγούμενη, ανακληθείσα υπ' αριθμ. 2/1015/ΔΕΠ/5-1-2016 εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών είναι ανυπόστατες λόγω μη δημοσίευσης τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ειδικότερα:

Δυνάμει της περ. θ' της παρ. 2 του άρθρου 5 του Ν. 3469/2006 (Εθνικό Τυπογραφείο, Εφημερίς της Κυβερνήσεως) ορίζεται ότι: «Στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύονται: [...] θ) οι κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις του Πρωθυπουργού, του Υπουργικού Συμβουλίου, των Υπουργών καθώς και οποιουδήποτε άλλου οργάνου της Διοίκησης, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του άρθρου 8 του νόμου αυτού και εφόσον η κείμενη νομοθεσία δεν προβλέπει άλλον ειδικότερο τρόπο δημοσίευσης».

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 35 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Καμία πράξη του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν ισχύει ούτε εκτελείται χωρίς την προσυπογραφή του αρμόδιου Υπουργού, ο οποίος με μόνη την υπογραφή του γίνεται υπεύθυνος, και χωρίς τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 42 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει και δημοσιεύει τους νόμους που έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή μέσα σε ένα μήνα από την ψήφισή τους. Μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να αναπέμψει στη Βουλή νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί από αυτή, εκθέτοντας και τους λόγους της αναπομπής».

Κατά πάγια νομολογία, από την ερμηνεία της παρ. 1 του άρθρου 42 και της παρ. 1 του άρθρου 35 του Συντάγματος, συνάγεται η βασική αρχή της δημοσίευσης των τυπικών νόμων, των προεδρικών διαταγμάτων αλλά και των λοιπών κανονιστικού χαρακτήρα διοικητικών πράξεων ως συστατικό στοιχείο του κύρους τους. Η δημοσίευση των κανονιστικών ρυθμίσεων δημιουργεί τεκμήριο γνώσης αυτών στους πολίτες και καθιστά εφικτό τον έλεγχό τους από τα δικαστήρια. Ειδικά όμως για τις λοιπές, πέραν των προεδρικών διαταγμάτων, κανονιστικού περιεχομένου διοικητικές πράξεις, ο νομοθέτης μπορεί να καθορίσει γενικό ή ειδικούς τρόπους δημοσίευσης με άλλο πρόσφορο τρόπο που προσιδιάζει στο αντικείμενο και το χαρακτήρα της επιχειρούμενης ρύθμισης (ΟλΣτΕ 4108/1999). Κατ' αυτόν τον τρόπο, με το άρθρο 5 του Ν. 3469/2006 επιβάλλεται η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως όλων των κανονιστικού χαρακτήρα διοικητικών πράξεων, εκτός εάν προβλέπεται στην κείμενη νομοθεσία ειδικότερος τρόπος δημοσίευσης αυτών. Ως εκ τούτου, η παράλειψη δημοσίευσης ή η μη προσήκουσα

δημοσίευση καθιστά τις πράξεις αυτές ανυπόστατες (ΣτΕ 87/201, 3319/2015, 3913/2015, 4690/2015).

Κατά το μέρος που οι προαναφερόμενες εγκύκλιοι έχουν, κατά τα προεκτεθέντα, κανονιστικό χαρακτήρα, επιβάλλεται από το Σύνταγμα και το άρθρο 5 παρ. 2 περ. θ' του Ν. 3469/2006 (ΦΕΚ Α΄131) να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προκειμένου να λάβουν νόμιμη υπόσταση. Όπως, όμως, προκύπτει, οι πράξεις αυτές δεν έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και, ως εκ τούτου, κατά το ως άνω κανονιστικό μέρος τους, είναι ανυπόστατες και ακυρωτέες από τα Διοικητικά Δικαστήρια.

Συνεπώς, σε περίπτωση που η μη κατάταξή μου σε προωθημένο κλιμάκιο (17ο), λόγω κατοχής μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, ερείδεται στις προαναφερόμενες εγκυκλίους, η επίμαχη απόφαση του εναγομένου περί κατάταξής μου στο 15ο Μ.Κ., ήτοι σε Μ.Κ. κατώτερο από αυτό το οποίο εντάσσομαι κατά το νόμο, είναι μη νόμιμη.

Ε] Η κατάταξή μου στο 15ο Μ.Κ. αντίκειται στο συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα στην ιδιοκτησία καθώς και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Ειδικότερα:

Κατά την παρ. 1 του άρθρου 17 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους, τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος».

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ, όπως κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 προβλέπεται ότι: «Προστασία της ιδιοκτησίας. Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του Διεθνούς Δικαίου όρους».

Από το συνδυασμό του άρθρου 17 του Συντάγματος και του πρώτου άρθρου του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, η οποία έχει συμφώνως με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος, αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ, κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας. Στην έννοια της περιουσίας περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα «οικονομικά συμφέροντα». Καλύπτονται έτσι τα ενοχικά περιουσιακά δικαιώματα και ειδικότερα είτε απαιτήσεις αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον έως την προσφυγή στο δικαστήριο δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν

δικαστικώς (πάγια νομολογία ΕΔΔΑ Pressos Compania Naviera S.A κά κατά Βελγίου, Pine Valle Development κατά Ιρλανδίας και ΑΠ 40/1998, ΟλΑΠ 9/2008)

Στην έννοια του προστατευόμενου, κατά τα ανωτέρω περιουσιακού δικαιώματος υπάγεται και η αξίωση για καταβολή προβλεπόμενων από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους αποδοχών, εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες για την καταβολή τους προϋποθέσεις (βλ. Ε.Δ.Δ.Α. Vilho Eskelinen και λοιποί κατά Φινλανδίας, της 19.4.2007, σκέψη 94). Πάντως, με την εν λόγω διάταξη δεν κατοχυρώνεται δικαίωμα σε μισθό ή σύνταξη ορισμένου ύψους (βλ. Ε.Δ.Δ.Α. Αθανάσιος Κανάκης κ.ά. κατά Ελλάδος, της 20.9.2001, Juhani Saarinen κατά Φινλανδίας, No 69136/01, Kechko κατά Ουκρανίας, της 8.2.2006, σκέψη 23, Vilho Eskelinen και λοιποί κατά Φινλανδίας, σκέψη 94, Andrejeva κατά Λετονίας, της 18.2.2009, σκέψη 77), με συνέπεια να μην αποκλείεται, καταρχήν, διαφοροποίηση του ύψους του μισθού ή συνταξιοδοτικής παροχής αναλόγως με τις επικρατούσες εκάστοτε συνθήκες. Εξάλλου, για να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του πρώτου άρθρου του ΠΠΠ η επέμβαση σε περιουσιακής φύσεως αγαθό, υπό την ανωτέρω έννοια, πρέπει να προβλέπεται από νομοθετικές ή άλλου είδους κανονιστικές διατάξεις, καθώς και να δικαιολογείται από λόγους γενικού συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνονται, καταρχήν, και λόγοι συναπτόμενοι προς την αντιμετώπιση ενός ιδιαιτέρως σοβαρού, κατά την εκτίμηση του εθνικού νομοθέτη, δημοσιονομικού προβλήματος. Η εκτίμηση του νομοθέτη ως προς την ύπαρξη λόγου δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει τον περιορισμό περιουσιακού δικαιώματος και ως προς την επιλογή της ακολουθητέας πολιτικής για την εξυπηρέτηση του δημοσίου αυτού συμφέροντος υπόκειται σε οριακό δικαστικό έλεγχο (πρβ. Ε.Δ.Δ.Α. αποφάσεις James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, της 21.2.1986, No 8793/79, σκέψη 46, Pressos Compania Naviera S.A. και λοιποί κατά Βελγίου, της 20.11.1995, σκέψη 37, Saarinen κατά Φινλανδίας, της 28.1.2003, Κλιάφας και λοιποί κατά Ελλάδος, της 8.7.2004, σκέψη 25, Adrejeva κατά Λετονίας, της 18.2.2009, σκέψη 83). Περαιτέρω κατά την ίδια νομολογία, η επέμβαση στην περιουσία πρέπει να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν (βλ. Ε.Δ.Δ.Α. James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 50 και ΣτΕ 1284/2012 σκ. 27) (ΟλΣτΕ 3177/2014, σκέψη 7).

Επιπροσθέτως, πρέπει να τονιστεί, ότι η έννοια του δημοσίου συμφέροντος, όπως γίνεται δεκτό από τη νομολογία, η οποία δικαιολογεί την στέρηση της ιδιοκτησίας, δεν μπορεί να είναι απλά η έννοια του ταμειακού συμφέροντος του Δημοσίου, δεδομένου, ότι από κάθε περικοπή ή περιστολή δαπανών γεννάται όφελος για το Δημόσιο, είτε υπό την έννοια της αποφυγής πληρωμής υποχρεώσεων του είτε υπό την έννοια της μειώσεως των δαπανών του. Η έννοια του δημοσίου συμφέροντος, που δύναται να περιορίζει το εκ του νόμου προστατευόμενο

δικαίωμα στην περιουσία πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς και να στηρίζεται σε επαρκή δημοσιονομικά στοιχεία, που καθιστούν επιβεβλημένη τη συγκεκριμένη νομοθετική επιλογή, μέσα στα πλαίσια της αρχής της αναλογικότητας.

Η αρχή της αναλογικότητας, όπως έχει διαπλαστεί από τη θεωρία και τη νομολογία δεν είναι τίποτε άλλο από μια τεχνική συνταγματικού ελέγχου των κρατικών ενεργειών, όταν αυτές βαρύνουν κατά τρόπο υπέρμετρο τους πολίτες και τα κατοχυρωμένα δικαιώματα τους. Ορίζει τα απώτατα όρια του συνταγματικώς επιτρεπτού της κρατικής περιοριστικής επεμβάσεως στα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα, επιτάσσοντας την ύπαρξη εύλογης αναλογίας, ανάμεσα στον επιδιωκόμενο σκοπό και στον περιορισμό συνταγματικού δικαιώματος, ως μέσου για την επίτευξη του σκοπού. Η αρχή της αναλογικότητας έχει αναγνωριστεί δια μακρόν ως ιδιόμορφη κανονιστική αρχή, που αποτελεί αναγκαίο κανόνα ερμηνείας για την αξιολόγηση της συνταγματικότητας των περιορισμών των θεμελιωδών δικαιωμάτων από τον κοινό νόμο. Η ιδιαίτερη χρησιμότητά της αναδεικνύεται πρωτίστως σε περιπτώσεις σύγκρουσης κανόνων δικαίου, στο πλαίσιο των οποίων η αρχή εξυπηρετεί την οριοθέτηση των εκάστοτε συγκρουόμενων αγαθών ή αξιών.

Η υπό κρίση αρχή αναλύεται σε τρεις επιμέρους αρχές: 1) Την αρχή της αναγκαιότητας, 2) στην αρχή της καταλληλότητας και 3) στην αρχή της αναλογικότητας με στενή έννοια. Με τη σειρά της η αρχή της αναλογικότητας αναλύεται σε τρεις επιμέρους αρχές: 1) την αρχή της ελάχιστης δυνατής προσβολής ή του ηπιότερου μέτρου 2) την αρχή της αποφυγής ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών και 3) την αρχή της απαγορεύσεως της χρονικής ασυνέπειας ή υπερβολής.

Η προσφορότητα ή καταλληλόληα του περιορισμού ελέγχεται σε σχέση με την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Ένα μέτρο (νομοθετικό ή διοικητικό) θεωρείται κατάλληλο και κατά συνέπεια συνταγματικό ακόμα και όταν με αυτό επιτυγχάνεται εν μέρει η πραγματοποίηση του σκοπού. Αυτό βέβαια, προϋποθέτει, ότι το εν λόγω μέτρο, δύναται πραγματικά να συνδράμει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Η αρχή της αναγκαιότητας, επιβάλλει στη Διοίκηση ή στο νομοθέτη να λάβει το συγκεκριμένο περιοριστικό ατομικών δικαιωμάτων μέτρο, μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο, ήτοι όταν αποκλείεται η επιλογή άλλου εξίσου αποτελεσματικού, λιγότερο όμως περιοριστικού μέτρου. Εάν το ίδιο αποτέλεσμα είναι δυνατόν, αν επιτευχθεί με μικρότερο περιορισμό, τότε ο επιβαλλόμενος περιορισμός δεν είναι αναγκαίος και συνακολούθως δεν είναι σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας. Οι κάθε είδους κρατικές παρεμβάσεις δικαιολογούνται να περιορίσουν την ελευθερία του ατόμου, μόνο όταν η συντρέχουσα ανάγκη θεραπείας, διατηρήσεως ή διαφυλάξεως της δημόσιας τάξεως τις καθιστά αναγκαίες (ΣτΕ 1158/1988). Συνεπώς αναγκαίο είναι ένα μέτρο, όταν η Διοίκηση δεν θα μπορούσε να

επιλέξει ένα άλλο, εξίσου αποτελεσματικό, το οποίο δεν θα περιόριζε ή θα περιόριζε κατά τρόπο λιγότερο αισθητό τα θεμελιώδη δικαιώματα του πολίτη. Πότε ένα μέτρο είναι εξίσου αποτελεσματικό δεν μπορεί να διαπιστωθεί in abstracto παρά μόνο in concreto. Δύο εξίσου κατάλληλες επεμβάσεις στο χώρο των ατομικών ελευθεριών, που επιφέρουν την ίδια επιτυχία, μπορεί να έχουν επιβλαβείς επιδράσεις σε διαφορετικούς τομείς. Μόνο όταν προκύπτει, ότι τα μειονεκτήματα του εφαρμοζόμενου μέτρου υπερισχύουν εκείνων, που επιφέρει ένα άλλο μέτρο, πρέπει η εκλεγμένη ρύθμιση να θεωρηθεί ως μη αναγκαία.

Η αρχή της αναλογικότητας εν στενή έννοια, επιτάσσει, ότι μεταξύ του συγκεκριμένου νομοθετικού ή διοικητικού μέτρου και του επιδιωκόμενου (νομίμου) σκοπού πρέπει να υπάρχει μια εύλογη σχέση. Αυτή η σχέση υπάρχει, όταν το λαμβανόμενο μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, συνεπάγεται κατ' ένταση και διάρκεια τα λιγότερα δυνατά μειονεκτήματα για τον πολίτη και τέλος όταν τα συνεπαγόμενα μειονεκτήματα δεν υποσκελίζουν τα πλεονεκτήματα. Η αρχή της ελάχιστης δυνατής προσβολής ή του ηπιότερου μέτρου, επιβάλλει στη Διοίκηση μεταξύ των περισσότερων δυνατών μέτρων να επιλέγει το ηπιότερο, ήτοι εκείνο, που θα επιβαρύνει λιγότερο το άτομο και το κοινωνικό σύνολο. Η αρχή του ηπιότερου μέτρου απορρέει από την έννοια του κράτους δικαίου και συνιστά σύνθεση των αρχών της ισότητας και της επιείκειας.

Η αρχή της αποφυγής των ασύμμετρων ή δυσανάλογων συνεπειών παραπέμπει στην στάθμιση κόστους – οφέλους και εξετάζει την προσφορότητα στη σχέση μέσου και επιτεύξεως του στόχου. Βάσει αυτής, οι αναμενόμενες δυσμενείς συνέπειες του μέτρου πρέπει συγκρινόμενες με τον επιδιωκόμενο από το νόμο σκοπό, να τελούν σε αναλογία προς αυτόν. Η απαγόρευση της χρονικής υπερβολής επικεντρώνεται στη διάρκεια των κρατικών ενεργειών. Βάσει αυτής, ένα μέτρο θεωρείται επιτρεπτό για τόσο χρονικό διάστημα, όσο απαιτείται για την επέλευση των νομικών συνεπειών του, μέχρις ότου δηλαδή επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός ή να γίνει εμφανής η αδυναμία πραγματοποιήσεως. Στην έννοια της αναλογικότητας εντάσσεται και η έννοια της σταθμίσεως συμφερόντων, στις περιπτώσεις συγκρούσεως, όταν οι ανώτερες αξίες υπερτερούν και οι κατώτερες αξίες υποχωρούν.

Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί κατ' αρχήν δέσμευση της νομοθετικής εξουσίας, η οποία κατά τη ρύθμιση των κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια των επιταγών του συντάγματος και ιδίως στις περιπτώσεις νομοθετικού περιορισμού της ιδιωτικής και κοινωνικής αυτονομίας, επιβάλλεται να αποφεύγει τη θέσπιση δυσανάλογων ρυθμίσεων. Τέλος, ο σεβασμός της αρχής σε αυτό το πρώτο επίπεδο εφαρμογής της, ήτοι κατά τη θέσπιση ενός τυπικού νόμου από το νομοθέτη, έχει ιδιαίτερη βαρύτητα καθώς δεν διασφαλίζει μόνο τη συνταγματικότητα του

τυπικού νόμου αλλά προωθεί ταυτοχρόνως και την ασφάλεια δικαίου, στο μέτρο, που η στάθμιση του νομοθέτη λειτουργεί ως πρόκριμα για τον in concreto έλεγχο κατά την εφαρμογή του νόμου.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπ' αριθμ. 2/31029/ΔΕΠ/6-5-2016 ερμηνευτική εγκύκλιο του Υπ. Οικονομικών με την οποία ανακλήθηκε η προηγούμενη εγκύκλιος (υπ' αριθμ. 2/1015/ΔΕΠ/5-1-2016) στο μέτρο που ήθελε ερμηνευθούν, ότι δυνάμει αυτής αποκλείονται οι έμμισθοι δικηγόροι με τη διάταξη της παρ. 10 του άρθρου 9 του ν. 4354/2015 από τη μισθολογική κατάταξη, την οποία απολαμβάνουν μόνον οι υπάλληλοι, παραβιάζονται το συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμά μου στην ιδιοκτησία και εκ του λόγου αυτού και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, χωρίς ο περιορισμός αυτός να είναι αναγκαίος ή πρόσφορος για την επίτευξη οιουδήποτε σκοπού, ακόμη και δημοσιονομικού.

Τόσο η αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νόμου, όσο και η Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων, δεν αναφέρουν σχετικώς με τις επίμαχες διατάξεις λόγους για επίτευξη δημοσιονομικών στόχων ή λόγους δημοσίου συμφέροντος, που να επιβάλουν τη ρύθμιση αυτή. Εξάλλου, ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων είναι, προφανώς μεγαλύτερος των εμμίσθων δικηγόρων σε ΝΠΔΔ και ΟΤΑ και, συνεπώς, και μόνο εκ του λόγου αυτού η τυχόν επίκληση οιουδήποτε λόγου δημοσίου συμφέροντος, τούτου νοούμενου, ως δημοσιονομικού, δεν μπορεί να είναι βάσιμος και συνταγματικώς ανεκτός (ΟλΣτΕ 2192/2014, 4741/2014).

Επομένως, ο αποκλεισμός μου από την κατάταξη μου στο 17ο Μ.Κ., δεν μπορεί να θεωρηθεί αναλογικό και πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη οποιουδήποτε σκοπού, αφενός διότι το οικονομικό όφελος για το Δημόσιο είναι εξαιρετικώς μικρό, με δεδομένο τον αριθμό των δικηγόρων, στους οποίους η ρύθμιση αφορά, ενώ την ίδια στιγμή οι ρυθμίσεις, που εισάγονται προσβάλλουν κατά τρόπο βάναυσο θεμελιώδη συνταγματικά δικαιώματά μας και θέτουν σε κίνδυνο οικονομικής εξαθλιώσεως ημών των ιδίων και των οικογενειών μας, αφού και η δυνατότητα, που μας παρέχει ο Κώδικας Δικηγόρων για ελεύθερη άσκηση του επαγγέλματός μας κατά βάση περιορίζεται σε βαθμό υπέρμετρο, λόγω των αυξημένων καθημερινών καθηκόντων, που έχουμε στον εντολέα μας – δημόσιο φορέα.

Ενόψει όλων των προαναφερόμενων, καθίσταται παράνομη η μη εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 9 του Ν. 4354/2015, διότι παραβιάζει το ατομικό μου δικαίωμα στην περιουσία το οποίο στην εν λόγω περίπτωση συνίσταται στην αξίωσή μου για αύξηση του μισθού μου με τη κατάταξή μου στο 17ο Μ.Κ., την οποία νομίμως και δικαιούμαι.

ΣΤ] Πλέον δε, μετά και την πρόσφατη έκδοση της ad hoc με αριθ. **945/2023 απόφασης του Β1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου**, απαλείφεται οποιαδήποτε αμφισβήτηση περί του δίκαιου, εύλογου και έννομου αιτήματός μου.

ΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΠΟΣΑ

Ενόψει των ανωτέρω, το εναγόμενο από την 31/3/2018 μέχρι και σήμερα έχει προβεί σε λαθεμένο υπολογισμό του μισθού μου και κατ' επέκταση έχει προβεί και σε παράνομες κρατήσεις ποσών ως εξής:

Για τους μήνες από το μήνα Απρίλιο έτους 2018 έως και το μήνα Δεκέμβριο έτους 2023 το εναγόμενο έχει παρανόμως υπολογίσει ως μικτό μηνιαίο βασικό μισθό μου το ποσό των χιλίων εννιακοσίων δεκαοκτώ ευρώ (1.918,00 €), ενώ όφειλε να μου καταβάλλει μηνιαίως μικτό βασικό μισθό που αντιστοιχεί στο 17ο Μ.Κ., ήτοι το ποσό των δύο χιλιάδων τριάντα έξι ευρώ (2.036,00 €). Επομένως, υφίσταται μεταξύ των οφειλόμενων και των καταβληθέντων σ' εμένα ποσών αποδοχών διαφορά ποσού εκατόν δεκαοκτώ ευρώ (118,00 €) Χ 69 μήνες, ήτοι συνολικά το εναγόμενο μου οφείλει για τις προαναφερόμενες αιτίες, δηλαδή από διαφορές μικτών αποδοχών, συνολικά το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν σαράντα δύο ευρώ (8.142,00€).

Επειδή νομίμως, βάσει των ανωτέρω, ασκώ την παρούσα αγωγή, αιτούμενη από το εναγόμενο την καταβολή του ανωτέρω ποσού των οκτώ χιλιάδων εκατόν σαράντα δύο ευρώ (8.142,00€), έχοντας νόμιμο δικαίωμα προς τούτο και επειδή εξ' υπαιτιότητάς του προξένησε σ' εμένα την παραπάνω βλάβη, μη κατατάσσοντάς με στο ορθό 17ο μισθολογικό κλιμάκιο, παρά το γεγονός ότι είμαι κάτοχος απολύτως συναφούς με το αντικείμενο της απασχόλησής μου μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών.

Επειδή για την ζημιά, την οποία υπέστην, είναι αποκλειστικά υπεύθυνο το εναγόμενο και γι' αυτό υπόχρεο προς αποζημίωσή μου κατά τα άρθρα 914 επ. του Αστικού Κώδικα, όπως και 105 επ. ΕισΝΑΚ, διότι η μη κατάταξή μου στο ορθό 17ο μισθολογικό κλιμάκιο, λόγω κατοχής μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών συναφούς με το αντικείμενο ενασχόλησής μου, αποτελεί μη νόμιμη και όλως αυθαίρετη ερμηνεία της διάταξης της παρ. 10 του άρθρου του Ν. 4354/2015 και ότι εκ λαθών ή παραλείψεων των οργάνων του φορέα δεν είναι επιτρεπτό να επωμίζεται ο καλόπιστος εργαζόμενος μια τόσο σημαντική οικονομική επιβάρυνση. Όλα δε τα παραπάνω παρά το γεγονός ότι, με απόλυτη συνέπεια και καλή πίστη απέναντι στο φορέα, είχα γνωστοποιήσει την κατοχή του ανωτέρω μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών.

Επειδή, παρά τα προεκτιθέμενα, το εναγόμενο εξακολουθεί να μου οφείλει από υπαιτιότητά του το ανωτέρω ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν σαράντα δύο ευρώ (8.142,00€), τελεί δε σε υπερημερία, καθυστερώντας την καταβολή των ανωτέρω οφειλομένων.

Επειδή και σε κάθε περίπτωση, άλλως και όλως επικουρικώς, το εναγόμενο είναι υποχρεωμένο να μου αποδώσει το ανωτέρω ποσό κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 904 επ. του Αστικού Κώδικα, καθ' όσον κατέστη πλουσιότερο για το ποσό αυτό χωρίς νόμιμη αιτία και με ζημία μου, μη αποδίδοντάς μου το σωστό και νόμιμο ύψος του μισθού μου, έχει δε νόμιμη υποχρέωση να μου αποδώσει την ωφέλεια αυτή.

Επειδή το Δικαστήριό Σας είναι καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση της εν λόγω αγωγής, καθώς κατά πάγια νομολογία οι διαφορές που αναφύονται μεταξύ ΝΠΔΔ-ΟΤΑ και δικηγόρου κατά την εκτέλεση της μεταξύ τους σύμβασης έμμισθης εντολής αποτελούν διαφορές ιδιωτικού δικαίου, η επίλυση των οποίων ανήκει στα πολιτικά δικαστήρια (ΣτΕ 912/2012, 2546-7/2009).

Επειδή η ένδικη αγωγή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή, το δε Δικαστήριό Σας είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο για την εκδίκαση της παρούσας αγωγής.

Επειδή η ένδικη αξίωσή μου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή, κατά τις ρητές ειδικές διατάξεις των άρθρων 250 και 253 του Αστικού Κώδικα, που ορίζουν ότι οι απαιτήσεις των δικηγόρων για τις αμοιβές τους παραγράφονται μετά πενταετία, η οποία αρχίζει από το τέλος του έτους που γεννήθηκε η αξίωση και κατέστη δυνατή η δικαστική επιδίωξή της.

Επειδή η επιδίκαση των ενδίκων ποσών πρέπει να γίνει νομιμοτόκως με τον κρατούντα τόκο υπερημερίας μέχρι εξοφλήσεως, από τότε που αυτά κατέστησαν απαιτητά ή άλλως από την επίδοση της παρούσας.

Επειδή η απόφαση που θα εκδοθεί πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, σύμφωνα με τα άρθρα 907 και 908 του ΚΠολΔ, γιατί συντρέχει κατεπείγον λόγος, καθώς πρόκειται περί δεδουλευμένων αποδοχών, η δε καθυστέρηση στην εκτέλεση αυτής θέλει προξενήσει σε εμένα βλάβη οικονομική, καθώς και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδά μου σε βάρος του εναγομένου, κατ' άρθρο 176 του ΚΠολΔ.

Επειδή, λόγω της ιδιότητάς μου, Δικηγόρου και μέλους της Δικηγορικής Εταιρείας «Χ.Θ. Παναγιωτόπουλος-Α.Δ. Δημοπούλου» με ΑΜ ΔΣΚ 0002, και της αυτοπρόσωπης παράστασης δεν απαιτείται κατά τον Κώδικα Δικηγόρων έκδοση γραμματίου προκαταβολής εισφορών, διότι σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 61 του ν.4194/2013, όπως ισχύει σήμερα, απαλλάσσομαι της ως άνω υποχρέωσης, καθόσον το αντικείμενο της παρούσας αγωγής μου είναι προσωπική μου υπόθεση κατά του εναγομένου εντολέα μου και επομένως παρέχω υπηρεσίες στον εαυτό μου.

Επειδή, εγώ η ενάγουσα και υπογράφουσα το παρόν δικόγραφο είμαι δικηγόρος και λόγω της ιδιότητάς μου υπογράφω την παρούσα αγωγή και ως εκ τούτου ταυτίζεται στο πρόσωπό μου η ιδιότητα του πληρεξουσίου δικηγόρου και του εντολέα, λαμβανομένου υπόψη ότι

το εναγόμενο είναι ν.π.δ.δ. και εξαιρείται από την υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 4640/2019 σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 6 του ίδιου ως άνω νόμου.

Επειδή η απόφαση που θα εκδοθεί θα πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, δεδομένου ότι πρόκειται για παρανόμως παρακρατηθείσες δεδουλευμένες αποδοχές και η καθυστέρηση στην εκτέλεση αυτής θα προξενήσει σε εμένα βλάβη οικονομική.

Επειδή η αγωγή μου είναι παραδεκτή, νόμιμη και βάσιμη, φέρεται δε ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδίου δικαστηρίου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και όσους προσθέσω νόμιμα, με τη ρητή επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματος μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μου στο σύνολό της.

Να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγομένου να με κατατάξει κατά τρόπο ορθό στο 17ο κλιμάκιο μισθολογικής κατατάξεως Π.Ε., αναδρομικά από 31/3/2018, ως δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω και κάτοχο μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών απολύτως συναφούς με το αντικείμενο απασχόλησής μου.

Να αναγνωρισθεί, ταυτοχρόνως με την ένταξή μου στο 17ο μισθολογικό κλιμάκιο Π.Ε., ότι ο μηνιαίος βασικός μισθός που μου οφείλεται, ανέρχεται στο ποσό των δύο χιλιάδων τριάντα έξι ευρώ (2.036) μικτά, αναδρομικά από 31/3/2018, και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να μου καταβάλει την απορρέουσα οικονομική διαφορά, που αφορά στις μεικτές αποδοχές μου των μηνών από Απρίλιο έτους 2018 μέχρι Δεκέμβριο έτους 2023, ήτοι συνολικά το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν σαράντα δύο ευρώ (8.142,00€), με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από τη δήλη ημέρα που το κάθε ποσό έγινε ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, άλλως από την επίδοση της παρούσας και μέχρι πλήρης εξοφλήσεως του.

Να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινώς εκτελεστή κατά το καταψηφιστικό της μέρος.

Να καταδικασθεί το εναγόμενο στην εν γένει δικαστική μου δαπάνη.

Καλαμάτα 28-12-2023

Η ενάγουσα δικηγόρος

ΑΘΑΝΑΣΙΑ Δ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΜ ΔΣΚαλαμάτας 367
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ 97 - ΚΑΛΑΜΑΤΑ
τηλ. 27210 22362, 6936140890
dimopoulou@dskal.gr

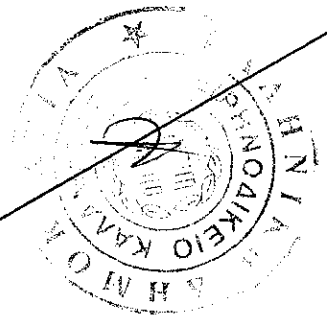

Αριθμός κατάθεσης : 208/2023
Ειδική διαδικασία ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
(ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ)

Στην Καλαμάτα και στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου σήμερα 29/12/2023, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11:05:57 πμ, εμφανίστηκε στην Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Καλαμάτας ο/η δικηγόρος ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ, και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρονοπούλου Θεώνη

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ
Αριθμός πινακίου :6

Η παρούσα αγωγή ορίστηκε να συζητηθεί στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου Καλαμάτας την **23/5/2024 ημέρα Πέμπτη και ώρα 9:00 π.μ.**, με τον όρο κοινοποίησης αντιγράφου της παρούσας προς τον/τους εναγόμενο/νους ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΠΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΗΜΕΡΩΝ από την ανωτέρω ορισθείσα δικάσιμο και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Καλαμάτα, 29/12/2023
Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρονοπούλου Θεώνη

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
που θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση και την έκδοση του κατά σειρά της παραγγελίας
Καλαμάτα, 29/12/2023
Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Χρονοπούλου Θεώνη